

# **Městské muzeum Skuteč – historie a vývoj**

Libor Aksler

C-2014

## Obsah

1.	Předpoklady pro vznik muzea .....	1
1.1	Sbírkotvorná oblast.....	1
1.2	Vliv národopisné výstavy .....	1
1.3	Bohumil Václav Konečný – „osamocený muzejník“ .....	2
2.	Založení a činnost muzea v letech 1910 – 1934.....	3
2.1	Václav Jetmar – z pomologa muzejníkem .....	3
2.2	Ustavení muzejního spolku .....	3
2.3	Zpřístupnění sbírek veřejnosti – městský úřad 1913 – 1934.....	4
2.4	Složení sbírek.....	5
2.5	Publikační činnost.....	6
3.	Nová budova – nový rozvoj 1934 – 1954 .....	7
3.1	Stěhování a přejmenování na Městské muzeum Jetmarovo ve Skutči .....	7
3.2	Předání sbírek městu .....	8
3.3	Vliv druhé světové války .....	8
3.4	Poválečné aktivity .....	9
3.5	Prověrky činnosti a hrozící zánik samostatnosti instituce .....	9
4.	„Konečně vlastní“ zázemí – od roku 1955 – do současnosti .....	11
4.1	Dar Marie Novákové.....	11
4.2	Pod Osvětovou besedou .....	12
4.3	Další budova – výhoda nebo zátěž?.....	12
4.4	Nařízená prezentace ideologie vládnoucího režimu .....	13
4.5	Skuteč vybrána pro výstavu o dělnickém hnutí celého okresu.....	13
4.6	Změny v hlavní budově.....	14
4.7	První stálá expozice .....	14
4.8	Rozšíření prostor a vlastní činnosti muzea.....	15
5.	Změny po roce 1989.....	16
5.1	Nová doba – nové expozice .....	16
5.2	Ředitelkou poprvé žena .....	16
5.3	Památník Václava Jana Tomáška.....	17
5.4	Vyřešení otázky deponitáře .....	17
5.5	Expozice pro počátek 21. století.....	18
5.6	Popis Muzea obuvi a kamene.....	19
5.6.1	Obuvnictví.....	19
5.6.2.	Kamenictví.....	20
5.7	Nová tvář muzea .....	21
6.	Historie městské galerie a obrazové sbírky .....	22
6.1	Stav před rokem 1954.....	22
6.2	První umístění galerie – Městský národní výbor (1955 – 1960).....	22
6.3	Oficiální připojení k muzeu a stav v letech 1961 – 1970 .....	23
6.4	Podivuhodnosti správy .....	24
6.5	Rozdělení sbírky do skupin .....	24
6.6	Období 1970 – 1991 .....	26
6.7	Zatím poslední galerie – 1. patro špitálku čp. 305 (1991–1997).....	27
6.8	Zrušení galerie a stěhování se šťastným koncem.....	27
7.	Současnost a budoucnost Městského muzea ve Skutči.....	29
7.1	Současnost .....	29
7.2	Stav pracovníků, plnění muzejních standardů a požadavků zřizovatele .....	30
7.3	Budoucnost muzea .....	30

Seznam zkratek .....	31
Prameny .....	31
Literatura .....	31
Noviny .....	32
Přílohy: .....	32
Příloha č. 1    Návštěvnost 1946 – 2013 .....	33
Příloha č. 2    Přehled krátkodobých výstav 1950 – 2013 .....	35

## 1. Předpoklady pro vznik muzea

### 1.1 Sbírkotvorná oblast

Městské muzeum se od počátku své sbírkotvorné činnosti zaměřilo na oblast Skutečska ležícího na rozhraní severní strany Železných hor a Českomoravské vrchoviny. Tento prostor zajímavý nejen svým geologickým složením<sup>1</sup> byl a je i významným kulturně historickým celkem bývalého rychmburského panství a pozdějšího skutečského politického a soudního okresu (1850 – resp. 1865 – 1928). Město Skuteč, coby centrum oblasti, tehdy patřilo k ryze českým střediskům východních Čech, bylo důležitým místem po stránce hospodářské a správní, ale také na poli kulturně společenského života.

Obecně se však Skutečsko řadilo mezi kraje horské, chudé, jehož obyvatelé se převážně živilí řemeslnou výrobou a obchodem. Větší rozmach hospodářství přinesla až druhá polovina 19. století, kdy skutečští obuvníci bohatli na velkých dodávkách obuvi pro vojsko. Od počátku století dvacátého se v kraji začalo dařit i podnikatelům v kamenictví. Zpracování opuky a především žuly přineslo na dlouhá desetiletí tolik potřebné zaměstnání pro tisíce dělníků.

Ekonomický rozvoj znamenal také oživení pro kulturní a společenský život ve městě, kde postupně vznikala celá řada spolků a organizací jako např.: Pěvecký spolek Rubeš (1862), kapela Hudka (1865), Družstvo divadelních ochotníků (1866), Sbor dobrovolných hasičů (1875), Spolek vojenských vysloužilců (kolem roku 1875), Tělovýchovná jednota Sokol (1882), Občanská beseda (1882), spolek Naděje<sup>2</sup> (1892), Místní sdružení Národní jednoty severočeské (1896), jež následovaly četné další.

### 1.2 Vliv národopisné výstavy

Devadesátá léta 19. století jsou pro nás zajímavá také tím, že zde nalezneme první stopy vedoucí k založení muzea. Je nepochybné, že velkým podnětem se stala Jubilejní zemská výstava v Praze a na ni navazující výstava národopisná. V roce 1893 se ve Skutči ustavil přípravný výbor, který měl v čele s Antonínem Hlineckým

---

<sup>1</sup> Od roku 2012 je Skuteč a okolí součástí Národního geoparku Železné Hory.

<sup>2</sup> Jednalo se o spolek pro vystavění a udržování stálého divadla a sokolovny. Rozešel se po úspěšném splnění svého úkolu v roce 1896.

zorganizovat místní národopisnou a hospodářskou výstavu. Po mnoha obtížích se podařilo dílo zdárně dokončit a celá akce propagovaná v širokém okolí se uskutečnila ve dnech 18. – 20. srpna 1894 pod názvem *Okresu Skutečského výstava hospodářská, průmyslová a hasičská současně s výstavkou národopisnou*.

První část – průmyslová, hospodářská a hasičská byla umístěna v zahradě za tzv. špitálkem<sup>3</sup>. Výbor zde nechal postavit několik dřevěných pavilonů a v jednom z nich se nacházela i část věnovaná spisovatelům – rodákům ze Skutečska. Druhá část, z našeho pohledu významnější, zabrala sedm místností obecné školy na náměstí. Prezentovaly se zde obrazy, listiny, knihy a drobné předměty a vybavení vesnického a měšťanského hospodářství a obydlí. Třídenní výstava zaznamenala obrovský úspěch, přišlo na deset tisíc návštěvníků. Celá řada exponátů pak reprezentovala skutečský okres na Národopisné výstavě v Praze roku 1895.

### 1.3 Bohumil Václav Konečný – „osamocený muzejník“

Asi nejaktivnějším členem přípravného výboru a člověkem s velkým vztahem k historii byl skutečský rodák Bohumil Václav Konečný (1871 – 1896). Dějinami města a jeho okolí se zabíral již jako velmi nadaný student a pozdější středoškolský učitel. Právě Konečný měl na starosti sběr národopisného materiálu, který se měl i dle jeho představ stát základem skutečského muzea. Okolní větší města totiž už svá muzea měla založena a zdejší patrioté velmi nelibě nesli vyvážení pamětihodností mimo okres. Stěžovali si i na drancování a spekulativní obchod se starožitnostmi, který ve stále větším rozsahu provozovali Židé z Roubovic.

Bohužel propagátor celé akce, iniciátor kulturního dění a nadšený muzejní propagátor, Bohumil Václav Konečný, náhle umírá. Stalo se tak v červenci roku 1896. Jeho čínorodému životu, který zcela obětoval školám, psaní historických studií, překládání polských románů a organizování bohatého spolkového života, osud vyměřil pouhých 25 let. Škoda, že se nenašel nikdo, kdo by v jeho činnosti pokračoval. Nikdo se také nestaral o osud věcí těžce získaných v rámci sběru pro národopisnou výstavu. Vše se poztrácelo, zničilo a myšlenka muzejní instituce se rozplynula.

---

<sup>3</sup> Jednopatrový dům sloužící jako ubytovna chudých a nemocných navazuje na kostel Božího těla, severně pod skutečským náměstím.

## 2. Založení a činnost muzea v letech 1910 – 1934

### 2.1 Václav Jetmar – z pomologa muzejníkem

V záslužné činnosti bylo opět pokračováno až po velmi dlouhé době, a to zásluhou odborného učitele Václava Jetmara<sup>4</sup>. Učitelské místo ve Skutči dostal přiděleno sice již v roce 1895, ovšem v prvních letech svého působení se ve svém volném čase zabýval především intenzivní průkopnickou prací v oboru ovocnářství. Postupem času – jako zanícený učitel přírodovědy – poznával geologickou a mineralogickou bohatost tohoto kraje, začal velmi precizně budovat a vybavovat dosud prázdný školní kabinet. Díky své zálibě se seznámil s dr. Antonínem Fričem, významnou osobou českého muzejnictví. Ze střípků dochované korespondence lze vysledovat, že při vzájemné spolupráci došlo k inspiraci a zásadnímu podnětu k založení muzea.

V součinnosti s ředitelem chlapecké školy Antonínem Hlineckým byl ustanoven prozatímní muzejní výbor, který 27. listopadu 1909 vydal provolání vyzývající veřejnost k podpoře vzniku muzea a k darování, zapůjčení či nabídce výkupu sbírkových předmětů. Sám Václav Jetmar muzeu daroval svoji soukromou a velmi rozsáhlou sbírku hornin a minerálů jako zcela první sbírkový předmět.

### 2.2 Ustavení muzejního spolku

Na 5. května 1910 byla svolána ustavující schůze muzejního spolku, kde došlo k zpracování návrhu stanov<sup>5</sup>. Prvním předsedou spolku byl jmenován notář Jan Gregor, správcem sbírek odborný učitel (a pozdější ředitel školy) Václav Jetmar, jednatelem městský tajemník František Zvěřina a pokladníkem berní úředník Václav Sahula. V době založení měl spolek 53 členů přispívajících a 12 členů zakládajících. Václav Jetmar, který se o založení muzea zasloužil nejvíce, vykonával funkci správce sbírek nepřetržitě od roku 1910 až do roku 1940. Nad nově vzniklým muzejním spolkem převzalo patronát Okresní zastupitelstvo 3. ledna 1910 a městská rada

---

<sup>4</sup> Narodil se 21. 11. 1861 v Mokré Lhotě u Nových Hradů, absolvoval Učitelský ústav v Hradci Králové a poprvé začal učit v Jenišovicích. Se Skutčí je poprvé spojilo manželství s Annou Zvěřinovou, kterou si vzal v roce 1890.

<sup>5</sup> Stanovy schválilo c. k. místodržitelství v Praze 31. 5. 1910.

přípisem ze dne 18. února 1910 propůjčila muzeu pro uložení sbírek jednu místnost v domě čp. 302. Muzejní spolek neměl v té době vhodný mobiliář pro uložení sbírek, a proto zůstaly sbírky uloženy dočasně v kabinetu chlapecké školy čp. 301.

Unikátní statistický výkaz vyplněný v roce 1911 nám poskytuje obraz o složení sbírek v prvním roce činnosti muzea.<sup>6</sup> Z celkového počtu 189 sbírkových předmětů bylo např. 40 inv. čísel zařazeno do přírodovědy, 3 do prehistorie, 10 do národopisu, 28 do oddělení předmětů umělecko–průmyslových, 20 do archiválií atd. Příruční knihovna měla 56 svazků. Vše se vešlo do tří vitrín.

### 2.3 Zpřístupnění sbírek veřejnosti – městský úřad 1913 – 1934

Sbírky se rozrůstaly a v roce 1913 město pro muzeum vyčlenilo jednu místnost ve druhém poschodí Městského úřadu<sup>7</sup>. Do této místnosti bylo pořízeno 12 nových vitrín a po instalaci sbírek muzeum přivítalo své první návštěvníky. Návštěvní doba byla nárazová – dle potřeby především pro významné návštěvníky města, nebo o významných svátcích. Válečná léta však znamenala velký útlum činnosti muzejního spolku. Lidé měli zcela jiné starosti. Naštěstí se po dobu války nemusely sbírky nikam stěhovat a především předměty z barevných kovů se podařilo uchránit před rekvizicí.

V této době bylo spolkem nově zřízeno tzv. Oddělení válečné pro památky listinné i věcné. Václav Sahula si po celou dobu války vedl poznámky o situaci ve městě a o zprávách z frontových bojů. Na jejich základě později učinil rozsáhlý zápis do kroniky města. Členové muzejního spolku se v roce 1917 rovněž zasloužili o zdokumentování zvonů z děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Skutči, které musely být sneseny a odevzdány k roztavení.

První poválečné otevření muzejních expozic nám dokládá pozvánka z 22. srpna 1920. Na slavnostní vernisáži zazpíval Pěvecký spolek Rubeš a Václav Jetmar promluvil o vzniku a poslání muzea. Pozvánka také inzeruje, že napříště by mělo být muzeum otevřeno každou neděli od 10 do 12 hodin dopoledne.

---

<sup>6</sup> MMS, Dotazník Zemské statist. kanceláře království Českého – Musea IX. 1910. K 200.

<sup>7</sup> Budova bývalé školy (do roku 1912), následně až po dnes Městský úřad, Palackého nám. čp. 133.

## 2.4 Složení sbírek

Sbírkový fond muzea se rozrůstal velmi pomalu a těžce. Výsledky měla hlavně neúnavná a obětavá práce členů celého muzejního výboru, zvláště pak p. Jetmara a Sahuly. Snahou bylo co nejdříve a v co největším počtu nashromáždit a zachránit předměty dosud se nacházející v terénu a tomu odpovídal pak výsledný charakter sbírek. Původ sbírek tvořily v největším procentu dary, dále vlastní sběr pracovníků muzea, ale ojediněle zaznamenáme i nákup. Finance získával spolek z členských příspěvků, výnosů z přednášek a od sponzorů. K veškeré evidenci sbírkových předmětů sloužila pouze kniha přírůstků.

Výjimku z nahodilého sběru tvořily sbírky přírodovědné, především pak z oboru mineralogie, archeologie a paleontologie, jež spolek dokumentoval a soustavně doplňoval již od samého počátku práce. Většina předmětů pocházela z vlastního sběru v terénu, z dohlídek při vykopávkách a terénních prací ve městě a okolí a z mnohých darů, kdy se veřejnost informovaná muzejní osvětou sama aktivizovala.

Sbírka tzv. muzejního archivu, obsahující archiválie rychmburského, chrastického, košumberského panství, městského úřadu, špitálského a holetínského statku aj., vznikala od roku 1922, kdy muzeum tyto dokumenty obdrželo od městské rady. Téhož roku předal muzeu bratr B. V. Konečného jeho rozsáhlou pozůstalost, která se skládala z velkého množství listin a spisů z archivu města a rychmburského velkostatku. Desítky cenných archiválií předala muzeu roku 1928 Okresní správní komise po zrušení skutečského okresního výboru<sup>8</sup>.

Také národopisné sbírky byly vytvářeny již při vzniku muzea. Pracovníkům se podařilo v letech před 1. světovou válkou nashromáždit velmi cenný materiál. Základy sbírky tvořily ojediněle některé předměty vystavované před lety na Okresní hospodářské výstavě ve Skutči roce 1894 a část jich později reprezentovala Skuteč při Národopisné výstavě v Praze 1895. Z těchto starších sbírek se jednalo především o malovaný lidový nábytek, výšivky, části lidového kroje, keramiku aj. Národopisnou podsbírku velmi obohatilo v roce 1920 odkoupení soukromé sbírky Josefa Večeřilka, všestranného řemeslníka, řezbáře, písmáka a sběratele ze Skutče (1855 – 1931). Za tehdy poměrně vysokou sumu 4.500 korun spolek zakoupil 168 předmětů (nábytek, sklo, keramiku, zbraně, mince, textil aj.) a 49 knih a spisů, většinou starých tisků

---

<sup>8</sup> V roce 1968 byly tyto sbírky předány do Státního okresního archivu v Chrudimi.



či ručně psaných knih. Ještě téhož roku koupil muzejní spolek zajímavý a cenný soubor výšivek.

V průběhu let rostly i další sbírky: soubor zbraní, cechovních památek, keramiky, kovových výrobků, skla, dýmek atd. Tyto sbírky, vyjma fondu dýmkařství, vznikaly jen z náhodně nashromážděného materiálu získaného koupí nebo darem. Muzejní spolek se snažil již ve 20. a 30. letech minulého století shromáždit předměty a výrobky, charakteristické pro skutečský region, proto je typické řemeslo regionu – obuvnictví – ve fondech muzea zastoupeno rozsáhlou kolekcí.<sup>9</sup> Na neustálém doplňování tohoto fondu se muzejní spolek usnesl pouhých devět let po svém založení, jak dokládá zápis z valné hromady spolku ze dne 27. listopadu 1919.<sup>10</sup>

Stranou zájmu nezůstala ani rozšířená výroba dýmek v Proseči u Skutče, odkud byly 8. října 1937 zakoupeny výrobky firmy Bernard Koperle. Začalo se také s utvářením dokumentace výroby místního fenoménu – dřevěných hraček. Postupnému rozšiřování sbírkového fondu nemohla dosavadní jedna místnost vyhovovat, a proto se v zápisech o činnosti stále častěji objevuje snaha o řešení situace hledáním jiného prostoru. Spolek od samého počátku pomýšlel na zcela samostatnou budovu, která by sloužila čistě muzejním účelům, několikrát (bezvýsledně) žádal městskou radu o přidělení stavebního místa.

## 2.5 Publikační činnost

Od několika členů spolku vycházely v novinách, popřípadě periodikách typu „Od trstenické stezky“, „Železniční zpravodaj“ apod., drobné články k historickým výročním událostí ve městě a okolí, popřípadě popisy nových přírůstků. Nahodile také zaznamenáváme tematické přednášky, nejen pro školy, ale i pro veřejnost. Teprve v roce 1925 vydal muzejní spolek svoji první publikaci *Václav Jan Křitel Tomášek* od J. K. Zástěry, kterou o rok později následovaly dvě další knihy – *Nerosty a horniny Skutečska* od Václava Jetmara a monografie *B. V. Konečný* z pera dalšího člena spolku, učitele Josefa Chrousta. Počátkem třicátých let vysokomýtskou vlastivědnou komisí vydaná vlastivědná kniha *Vysokomýtsko* obsahuje řadu zasvěcených statí o Skutečsku od Václava Jetmara a jeho kolegů a kolegyně ze spolku.

<sup>9</sup> Od roku 1949, kdy vznikl podnik Botana, je kolekce doplňována o produkci této továrny, dnes s názvem Botas a.s.

<sup>10</sup> MMS, Zápisy ze schůzí muzejního spolku 1910 – 1933.

### 3. Nová budova – nový rozvoj 1934 – 1954

#### 3.1 Stěhování a přejmenování na Městské muzeum Jetmarovo ve Skutči

Příležitost k novému rozmachu se naskytla až v roce 1934, kdy bratři Zvěřinové<sup>11</sup> věnovali městu dům čp. 584<sup>12</sup>. Dar měl sice sloužit pro zřízení nemocnice, ale na takový projekt nemělo město dostatek prostředků. Několik místností začala využívat hospodářská škola<sup>13</sup>, několik bylo pronajímáno na bydlení a čtyři místnosti v pravém traktu přízemí přidělilo vedení města muzejnímu spolku.

Přenesené sbírky v nové budově byly veřejnosti slavnostně zpřístupněny 28. září 1935. Slavnostní řeč při otevření muzea pronesl čestný člen spolku JUDr. K. V. Adámek. Dne 20. prosince 1935 bylo muzejním spolkem rozhodnuto o změně názvu na „Městské muzeum Jetmarovo ve Skutči“ na počest neúnavné 25ti leté práce jeho zakladatele. Změnu spolkových stanov v tomto smyslu provedl výbor na schůzi dne 28. prosince 1935.

Nově získaný prostor byl sám o sobě již důstojný, ovšem sbírky se stále rozrůstaly, a jelikož neexistoval žádný depozitář, stávala se expozice pomalu nepřehledným skladištěm. Jedině tato skutečnost byla při kontrolách nadřízených muzejních orgánů kritizována. Vše ostatní – evidence, péče o sbírky, sbírkotvorný program atd. zmiňovali ve zprávách s velkou pochvalou. Nebylo divu – členové muzejního spolku ke své zálibě přímo překypovali nadšením a v čele měl spolek osobnosti, pro něž byla muzejní činnost nejen zábavou, ale i posláním.

Ve třicátých letech se začala vytvářet podsběrka dalšího typického regionálního řemesla – kamenictví. Např. v roce 1939 byla muzeu věnována kolekce opukových výrobků – modely a některé pracovní nástroje z dílny Františka Modráčka na Příbylově.

---

<sup>11</sup> Jednalo se o podnikatele, kterým patřila parní pila v Krouně a velkoobchod s palivovým dřívím a uhlím. Muži jejich rodu v minulosti zastávali významné posty ve vedení města Skutče.

<sup>12</sup> Objekt postavený za účelem výroby obuvi zkrachovalého podnikatele Mandelíka koupili bratři Zvěřinové v dražbě.

<sup>13</sup> V době německé okupace zde sídlila Odborná škola pro ženská povolání a krátkodobě i německé velitelství.

### 3.2 Předání sbírek městu

Členové Muzejního spolku si čím dál více uvědomovali, že vlastními silami nejsou schopni udržovat neustále se rozrůstající počet sbírkových předmětů. Došli k závěru, že se jim ani nepodaří vybudovat vlastní stánek. Rozhodli se pro spojení sil s městem a sbírky městu bezplatně věnovali. Schválení nových stanov se uskutečnilo na valné hromadě 13. března 1936<sup>14</sup>.

Zde je třeba poznamenat, že dokument se stal zásadním dokladem ve sporu vedeném o sedmdesát let později mezi městem Skuteč a Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, při němž šlo o prokázání, komu vlastně sbírka patří – zda je státní či města. Nesplněním výzvy § 6 zákona 172/1991 Sb., o převodu některých věcí z majetku Československé republiky do majetku obcí se majitelem sbírky stal totiž stát. Po předložení historických dokumentů, které jednoznačně dokazovaly, že v rozhodném období roku 1949 sbírky patřily městu, došlo nakonec k bezúplatnému převodu sbírek zpět do majetku Skutče.

### 3.3 Vliv druhé světové války

Válečná léta přinesla opětovné ochromení činnosti, i když na počátku německé okupace v květnu 1940 spolek ještě uskutečnil vlasteneckou výstavu českých národních krojů. Václav Jetmar se v tomto roce pro stáří a nemoc vzdal správy muzea a na jeho místo byl šťastně vybrán Josef Doležálek, učitel a později ředitel školy, který začal se sbírkami pracovat od roku 1935. Nejen on, ale i celá skutečská kulturní obec ztrácí svůj velký vzor 3. června roku 1944, kdy Václav Jetmar ve věku dvaosmdesáti let umírá.

Koncem druhé světové války bylo muzeu Němci nařízeno uvolnit jednu místnost pro vojenské účely. Činnost muzea byla tehdy minimální, ovšem ihned po osvobození došlo k oživení. První schůze výboru se odbyvala již 16. července roku 1945 a první valná hromada se konala 25. dubna 1946. Při obou zasedáních došlo ke konstatování, že během válečných let nedošlo k většímu poškození sbírek.

---

<sup>14</sup> MMS; Zápisy ze schůzí muzejního spolku 1933 – 1953; záznam valné hromady ze dne 13. 3. 1936 (nestránkováno).

### 3.4 Poválečné aktivity

Veřejnost mohla muzeum poprvé navštívit o velikonočních svátcích roku 1946. Návštěvnost muzea si ve dvou poválečných letech správce Doležálek pochvaloval, činila cca 300 až 400 osob, zlom přišel po únoru 1948, kdy si na jedné schůzi muzejního spolku poznamenal, že „návštěva muzea je slabá, zdá se, že doba sama vede k celkové apatii zájmu o podobné podniky“<sup>15</sup>. Vykázáno bylo totiž pouhých 71 lidí.

V této době se muzeum rovněž potýkalo s problémem nedostatku dobrovolných pracovníků. Hledali se noví, především mladí zájemci o vlastivědnou práci, protože veškerou práci v muzeu prováděl úzký okruh lidí. Je obdivuhodné, že přes nedostatečné podmínky se podařilo připravit velkou výstavu u příležitosti stého výročí úmrtí skutečského rodáka, hudebního skladatele, Václava Jana Tomáška. Uskutečnila se od 20. srpna do 13. září 1950 a shlédlo ji 1.176 osob.

### 3.5 Prověrky činnosti a hrozící zánik samostatnosti instituce

21. července 1950 provedla tříčlenná komise revizi sbírek, včetně jejich umístění a funkce muzea. Revizi z pověření ministerstva kultury vykonali členové vedení Svazu českých muzeí dr. K. Tuček, dr. G. Skalský a dr. M. Nohejlová. Komise příznivě ocenila udržování sbírek a stav muzea, ale konstatovala, že jeho umístění ve třech místnostech čp. 584 je nedostačující, neboť nezaručuje správnou funkci muzea a neumožňuje mu konat řádně jeho poslání. Bylo doporučeno, aby byly pro muzeum opatřeny další místnosti, ve kterých by bylo možné umístit depozitáře, pracovnu a příruční knihovnu. Dále komise doporučovala vedení sbírkové evidence podle pokynů Svazu českých muzeí. Po této revizi žádal muzejní spolek o propůjčení místností pro muzeum v budově pobočky okresního soudu na náměstí, jež nebyla plně využita. Prostorové podmínky se tak mohly částečně zlepšit, ale žádost ministerstvo spravedlnosti zcela zamítlo.

Situace se začala vyhrocovat až do té míry, že se vyskytly tendence přeměnit skutečské městské muzeum ve stálou pobočku Okresního muzea v Hlinsku. Tento záměr se však na základě další prověrky muzejní činnosti, provedené KNV

---

<sup>15</sup> MMS; Zápisy ze schůzí muzejního spolku 1933 – 1953; příloha k záznamu valné hromady ze dne 14. 7. 1949 (nestránkováno).

v Pardubicích roku 1952, naštěstí neuskutečnil. Do protokolu bylo mj. zapsáno i důležité konstatování: „...sběrná oblast Skutečska se liší svým historickým vývojem i výrobními podmínkami a přírodními zvláštnostmi od ostatních částí okresu hlineckého. Protože skutečské muzeum zachycuje tuto sběrnou oblast bohatým materiálem, který potřebuje jen uceleného a ideově podloženého uspořádání ve větších místnostech, je třeba, aby Skuteč měla vlastní muzeum.“<sup>16</sup>

---

<sup>16</sup> MMS; Zápis z schůzí muzejního spolku 1933 – 1953; příloha k záznamu schůze výboru ze dne 6. 3. 1953 (nestránkováno).

## 4. „Konečně vlastní“ zázemí – od roku 1955 – do současnosti

### 4.1 Dar Marie Novákové

Po úmrtí skladatele Vítězslava Nováka<sup>17</sup> učinila jeho manželka Marie velkorysý krok a věnovala svůj rodný dům tzv. Práškovu vilu státu (respektive městu) za účelem zřízení mistrova památníku a muzea. Tímto okamžikem došlo k naplnění smělých snů někdejších zakladatelů muzea ve Skutči o vlastní budově, která umožňovala nejen vystavení sbírek, ale také bezpečné zázemí depozitářů a místa pro jejich výzkum a ošetřování. 1. července 1952 bylo odevzdáno do trvalého bezplatného užívání muzea přízemí vily – celkem pět místností, tedy největší část objektu. Ve třech místnostech prvního patra vznikl v této době Památník Vítězslava Nováka. Kromě toho se zde však nalézaly dva menší soukromé byty určené pro Marii Novákovou a jejího syna Jaroslava. Celý objekt spravovala Společnost Antonína Dvořáka, která byla vybudováním Památníku V. Nováka pověřena.

Po nutných adaptacích začaly být muzejní sbírky stěhovány do nových prostor. Stěhování si vyžádalo mnoho času dobrovolných pracovníků a členů muzejního spolku, práce byla náročná zejména z hlediska ochrany sbírek. Stěhování do nových prostor bylo dokončeno v roce 1955 a v témže roce, společně s otevřením Památníku V. Nováka, se muzeum otevřelo veřejnosti. Zajímavé je, že v roce 1956 navštívil muzeum a především Památník V. Nováka člen vlády Zdeněk Nejedlý<sup>18</sup>. Je třeba poznamenat, že mezi Novákem a Nejedlým panovala nevraživost. Oba muži zejména v letech první republiky vedli ostré profesní spory, které u Nejedlého přerostly do osobní roviny. Ten pak po únoru 1948 zcela využil svého vlivu k potlačování Novákovy hudby, který vystupňoval po mistrově úmrtí<sup>19</sup>.

---

<sup>17</sup> 18. července 1949

<sup>18</sup> V této době byl již ministrem bez portfeje.

<sup>19</sup> Vdova Marie Nováková si v dopise Jarmile Hanzálkové v prosinci 1951 stěžuje, cit.: „Jeho hudba je stále více utlačovaná – v divadle je zakázán, v koncertech, kam sahají pracky Zdeňka Nejedlého, se též nehraje.“ - PEŘINOVÁ, Ludmila. *Vítězslav Novák a Jarmila Hanzálková*. (K vztahu manželů Novákových k „básnířce Vysočiny“ ve „světle“ kamenických muzejních pramenů). Referát na kolokviu při 13. Novákovských dnech ve Skutči.

Dostupný z (14.3.2014): <http://festival-hudebni.skutec.cz/prispevek-phdr-perinove/05/2012/>

## 4.2 Pod Osvětovou besedou

Od května roku 1953 začal pod vedením p. Doležálka pracovat kroužek přátel muzea. Ve svém poslání se měl seznamovat s přírodními, historickými a kulturními tradicemi Skutečska. Pravidelně se však začal scházet až po roce 1955, tedy až po přestěhování sbírek a jejich instalaci v novém prostředí. V tomto roce také dochází k zániku Muzejního spolku a k plnému řízení chodu muzea prostřednictvím Městského národního výboru ve Skutči. Muzeum se stalo součástí Osvětové besedy, naštěstí s velkou mírou samostatnosti a pod nezměněným vedením. Činnost a ošetřování sbírek stále prováděli staří matadoři sdružení v bývalém muzejním spolku.

Ze zajímavých velkých akvizic té doby lze vzpomenout např. rozsáhlou (několik desítek kusů čítající) sbírku chladných a palných zbraní, kterou muzeu daroval Bedřich Doucek z Pardubic v roce 1959. Většina unikátních zbraní pocházela ze sběratelské činnosti skutečského rodáka, duchcovského lékárníka Josefa Boudy. Dalším neopominutelným přírůstkem se stala sbírka výtvarného umění odkázaná městu Janem Zvěřinou. Osudy sbírky a potažmo i galerie jsou pro svoji specifiku uvedeny v samostatné kapitole č. 6.

## 4.3 Další budova – výhoda nebo zátěž?

V roce 1956 byl rozhodnutím MěNV ve Skutči pro potřeby muzea předán jednopatrový objekt s mansardovou střechou bývalého městského špitálu<sup>20</sup> čp. 305. O muzejní využití si dům přímo říkal, neboť byl jednou z mála historických budov, které ve Skutči po ničujících požárech městského jádra v druhé polovině 19. století zůstaly. Aby slohově jednoduchá budova z roku 1815 alespoň částečně vyhovovala potřebám muzejníků, potřebovala nutné opravy. Jenže za prioritu té doby rozhodně nemůžeme považovat potřeby muzejního spolku, nicméně si pan Doležálek dovedl poradit. Protože musel plnit politické zadání, které dostal nejen z městského výboru a stranických orgánů, ale i z pozic okresních a krajských, aby se čtyřicet let od založení KSČ oslavilo výstavou o komunistických tradicích Skutečska, začal se tímto výročím takticky ohánět. Co několik let nešlo, začalo být plněno.

---

<sup>20</sup> Svému účelu – ubytování osamocených chudých nemocných a přestárlých příslušníků města – sloužil až do konce čtyřicátých let minulého století.

Nejenže dosáhl oprav špitálku, dokázal také přimět Odbor školství a kultury ONV v Hlinsku, aby jej od 1. dubna 1959 přijal do pracovního poměru a jmenoval vedoucím muzea. Tím se stal prvním skutečským muzejníkem zaměstnaným na plný pracovní úvazek. 15. listopadu 1960 schválila rada MěNV ve Skutči zřizovací listinu a do muzea byl zaveden telefon. Od 1. ledna následujícího roku se muzeum stalo samostatnou rozpočtovou organizací. Současně došlo k ustavení muzejní rady a muzeum k tomuto datu převzalo tzv. městskou obrazárnu tvořenou sbírkou z odkazu Jana Zvěřiny.

#### 4.4 Nařízená prezentace ideologie vládnoucího režimu

Výstava *Boje a stávky obuvníků a kameníků ve Skutči* uskutečněná ve špitálku v roce 1961 zaznamenala u důležitých stranických orgánů úspěch a tak se po jejím ukončení pokračovalo v adaptaci budovy. Cílem se stala trvalá expozice dělnického hnutí, do něhož se ovšem mohla vcelku vhodně a nenásilně začlenit historie obuvnictví a kamenictví<sup>21</sup>. 30. dubna 1967 se výstavní prostor o celkové ploše 240 m<sup>2</sup> s exponáty v sedmi místnostech otevřel veřejnosti. V roce 1969 doplnil výstavu dřevěný přístřešek imitující kamenickou boudu postavený na dvoře špitálu, v němž se prezentovaly trojrozměrné exponáty kamenického řemesla.

#### 4.5 Skuteč vybrána pro výstavu o dělnickém hnutí celého okresu

Tři roky po otevření expozice dělnického hnutí došlo k její reinstalaci. Rada ONV v Chrudimi rozhodla, aby byla ve Skutči zřízena okresní expozice dělnického hnutí na Chrudimsku. Přípravy k vybudování této expozice probíhaly od roku 1970. Libreto vypracoval PhDr. Jiří Frajdl CSc., výtvarně expozici navrhl akademický malíř Václav Zeman. Expozice byla slavnostně otevřena 22. června 1971. Propagaci zajišťovalo m.j. pět plechových tabulí s upoutávkou a pozváním k prohlídce muzea postavených podél pěti silnic vedoucích do města. Prostor získaný úpravou půdního prostoru špitálku a využitý pro umístění expozice kamenictví musel být zakrátko uzavřen, a to především z důvodu bezpečnosti návštěvníků. Nicméně podkroví pak dlouho sloužilo jako depozitář obuvi. V roce 1974 vydalo muzeum publikaci J. Frajdla *Z dějin dělnického hnutí na Chrudimsku*.

<sup>21</sup> V roce 1967 se také Josefu Doležálkovi podařilo vydat publikaci *Vlastivědný průvodce Skutčí a okolím*, kam se revoluční tradice dostaly jen v nezbytně nutné míře.



#### 4.6 Změny v hlavní budově

Od roku 1973 byl do správy Městského muzea ve Skutči převeden také Památník V. Nováka, který do té doby spravovalo pražské Dvořákovo muzeum. V září téhož roku založili skutečtější rodáci žijící v Praze Vlastivědný klub. Jeho cílem byla popularizační činnost, jež měla napomoci při propagaci Skutče a okolního regionu. V době založení měl klub 230 členů, ale po pěti letech klesly jeho aktivity na minimum.

V roce 1975 nechalo město na půdě hlavní budovy v Rybičkově ulici vybudovat dvě místnosti jako depozitáře. Sice nevyhovovaly zcela požadavkům na ochranu sbírek, přesto však alespoň částečně zlepšily situaci uložení sbírkového fondu. Expozice muzea od roku 1955 neprodělala větší změny, jednalo se v podstatě o přeplněný, veřejnosti přístupný, depozitář s mobiliářem pocházejícím většinou z let 1913 a 1934.

Všechny snahy dlouholetého ředitele muzea Josefa Doležálka o vybudování nové expozice nedošly naplnění. Po bezmála čtyřiceti letech muzejní činnosti rozvázal k 31. prosinci 1974 pracovní poměr a odešel do důchodu. Nově byl ředitelem jmenován Karel Pikhart, který v muzeu pracoval od roku 1967. Po sedmi letech se stav zaměstnanců zvýšil na dva, příchodem paní Jany Zemanové<sup>22</sup>.

#### 4.7 První stálá expozice

Nové historicko–vlastivědné expozice v hlavní budově muzea se začaly připravovat roku 1976. Vypracování libreta bylo zadáno prom. historikovi dr. J. Červinkovi, technický scénář a výtvarný návrh provedl arch. Arnošt Wágner z Trutnova, Josef Procházka z Pardubic a fotograf Miloš Vojíš z Hradce Králové. Realizace byla zadána Dílu, podniku ČFVÚ v Hradci Králové. Úplné uzavření muzea pro veřejnost nastalo od 1. ledna 1977.

Vzhledem k nutnému vystěhování všech sbírek z původních výstavních sálů musely být vybudovány nové depozitáře, tentokrát ne na půdě, ale v podobně naprosto nevhodném prostředí – ve třech sklepních kójiích. Opravy budovy (kanalizace, nová střešní krytina) a vlastní příprava nové instalace trvaly více jak tři léta. Celkové náklady na nové expozice činily cca 280.000 Kčs.

---

<sup>22</sup> Manželka akad. malíře Václava Zemana.

Znovuotevření muzea a nových expozic nastalo 17. listopadu 1980. Kniha návštěv se začala plnit velmi kladným hodnocením a pochvalou.

#### 4.8 Rozšíření prostor a vlastní činnosti muzea

Další velmi vítanou novinkou se stalo rozšíření výstavního prostoru o bývalý byt Jaroslava Nováka. Syn slavného skladatele jej téměř nevyužíval a k 1. září 1981 se ho nadobro vzdal. Muzeum tyto prostory po nutných adaptacích využilo k vybudování dvou výstavních místností pro krátkodobé výstavy a malé dílny se skladem. Výstavní místnosti o celkové výměře 80 m<sup>2</sup> byly zpřístupněny v dubnu 1983. Krátkodobé výstavy tak přestaly být instalovány v cizím prostředí Klubu pracujících, kde ani nebylo možné vybírat vstupné.

V roce 1984 vydalo muzeum publikaci Jana Frolíka *Archeologické nálezy a minulost Skutečska*. V tomto roce byl také zadán k vypracování výtvarný návrh na nově připravované expozice ve špitálku věnované – jak jinak – opět dělnickému hnutí (autory návrhu se stali již jednou zmínění Arnošt Wágner a Josef Procházka, zpracovatelem se měl stát podnik Dílo Hradec Králové). V roce 1985 se podařilo vydat *Sborník Památníku V. Nováka*.

Koncepce a prostor stále historicko–vlastivědné expozice také umožňovaly pořádání komorních akcí. První z nich se uskutečnila v roce 1986 pod názvem Hudební podvečer<sup>23</sup>, ve kterém účinkovalo Východočeské kvarteto. Po dvaceti letech byla k 1. dubnu 1987 uzavřena expozice dělnického hnutí ve špitálku a předměty z ní přemístěny do depozitářů. V tomto roce také započal několikaletý cyklus besed, které se konaly vždy na skutečské posvícení (sobota po 15. srpnu). Do křesla pro hosta se zvaly známé osobnosti, pocházející z regionu. Jako první o svém životě vyprávěl prof. UK Praha dr. František Kábele CSc., pocházející z Radčic.

---

<sup>23</sup> Poslední, třináctý v pořadí se uskutečnil v září roku 1993.

## 5. Změny po roce 1989

### 5.1 Nová doba – nové expozice

Muzeum přestalo s politicky motivovanými expozicemi typů „xté“ výročí Února 1948 popř. „angažované umění“ a kromě drobných reinstalací stálé expozice začalo připravovat celou řadu krátkodobých výstav na dříve opomíjená témata. Nově začal žít také špitálek. V jeho prvním patře muzeum provozovalo obrazárnu, vždy přes letní sezonu v letech 1991 – 1997. Pak musela být rozhodnutím rady města uzavřena pro stále se zhoršující stav budovy. Podrobnosti k obrazárně viz kapitola č. 6.

Rozhodnutím okresních orgánů, které padlo ještě před změnou státního režimu, dostalo skutečné muzeum na starost malou muzejní síň v Proseči. Provoz tamní pobočky byl zajišťován asi dvě sezóny, pak si ji do své péče převzal prosečský městský úřad.

### 5.2 Ředitelkou poprvé žena

V roce 1996 odešel z muzea na vlastní žádost dlouholetý ředitel Karel Pikhart<sup>24</sup> a na jeho místo byla jmenována dosavadní zástupkyně Jana Zemanová. Po několik let vedla muzeum zcela sama. Jedinou pomocnicí byla paní Zdena Chmelařová (v důchodovém věku), zaměstnaná na malý úvazek jako uklízečka. V rámci svých sil však vypomáhala s přípravou a instalací výstav a také s průvodcovstvím. Do muzea dále docházeli na občasnou výpomoc (zcela zdarma) některé dlouhodobě spolupracující důchodkyně. Jako velmi kritické období se ukázala léta 1997–98, kdy bylo prováděno několikrát stěhování sbírek z jednoho provizoria do druhého. V prosinci 1997 totiž začala velká stavební rekonstrukce hlavní budovy<sup>25</sup>, která znamenala kompletní uzavření expozic po celý následující rok.

Podařilo se realizovat velkou rekonstrukci vnitřních prostor hlavní budovy muzea v čp. 364, sestávající z výměny rozvodů elektřiny, kabeláže pro zřízení elektronického zabezpečovacího systému, vybudování standardního sociálního

---

<sup>24</sup> Byl přijat na místo kurátora v Regionálním muzeu v Chrudimi.

<sup>25</sup> Rekonstrukce zahrnovala výměnu rozvodů elektřiny, položení kabeláže pro zřízení elektronického zabezpečovacího systému, vybudování standardního sociálního zařízení (zrušeno suché WC) a zázemí pro personál muzea (kuchyňka) a zavedení ústředního topení s plynovým kotlem.

zařízení a zázemí pro personál muzea (kuchyňka) a zavedení ústředního topení s plynovým kotlem. Veškeré práce financovalo město Skuteč, s jehož vedením se paní Zemanová dostala do dlouhotrvajícího sporu.<sup>26</sup> Neshody vyvrcholily v polovině roku 1998, kdy došlo ke zrušení samostatnosti instituce jako příspěvkové organizace a muzeum se plně začlenilo do struktury městského úřadu jako jeho organizační složka.

### 5.3 Památník Václava Jana Tomáška

Od roku 2000 muzeum spravuje pamětní síň věnovanou významnému rodáku – Václavu Janu Tomáškoví. Existenci památníku umožnila dohoda mezi městem a majitelem objektu Českobratrskou církví evangelickou, resp. jejím krounským farním sborem, jakožto vlastníkem domu<sup>27</sup>. Farnost vlastnila objekt od roku 1982 a na konci 20. století nechala provést jeho nákladnou rekonstrukci. Projekt zřízení expozice velmi podpořilo České muzeum hudby a zpracování scénáře se chopila tamní odbornice PhDr. Markéta Kabelková. Jedna místnost v jeho půvabném rodném domku chronologicky zobrazuje skladatelův život a dílo. Trojrozměrné předměty patřící přímo Tomáškoví, nebo dokládající jeho dobu, dlouhodobě zapůjčilo Národní muzeum – Oddělení starších českých dějin.

### 5.4 Vyřešení otázky depozitáře

V letech 2000 – 2003 se podařilo (za pomoci krátkodobě přijatých brigádníků) provést revizi celé sbírky a její registraci u Ministerstva kultury ČR v Centrální evidenci sbírek – dle požadavků nového zákona 122/2000 Sb. o ochraně sbírek muzejní povahy. Po dlouhé době dosáhla paní Zemanová přijetí druhého zaměstnance alespoň na šestihodinový úvazek. V péči o sbírky jí začala pomáhat paní Ivana Danielková na pozici konzervátorky. Na podzim roku 2002 došlo k definitivnímu zrušení depozitářů ve špitálku. Sbírký našly dočasné útočiště v neobsazeném bytě pro školníka v ZŠ Smetanova a vyklizená budova zůstala připravena pro generální

---

<sup>26</sup> Kořeny lze hledat v angažovanosti v komunální politice a v rozdílném pohledu na samosprávu města.

<sup>27</sup> V části domu se nachází modlitebna.

rekonstrukci<sup>28</sup>. V roce 2003 odešla po devětadvaceti letech<sup>29</sup> paní Jana Zemanová ze Skutče do Regionálního muzea v Chrudimi. Řízením muzea byla pověřena paní Jana Boháčová (přijata v roce 2002).

S vedením města bylo několikrát jednáno o získání jiných vhodných prostor pro depozitární účely. Šťastnou shodou okolností se novým depozitářem v roce 2004 stalo první patro objektu v ulici Sladkovského na skutečském sídlišti. Ten původně sloužil jako základní umělecká škola, a tak se mohly sbírky logicky uspořádat do sedmi různě velkých tříd a sálků. Z jedné třídy se pak podařilo udělat konzervátorské pracoviště. Poprvé za celou dobu existence muzea se sbírkové předměty ocitly v prostředí, které umožňovalo jejich dostatečnou ochranu, jak z hlediska ostry, tak pro možnost základní regulace teplotních a vlhkostních podmínek. Za vedení muzea paní Janou Boháčovou (2003 – 2007) se podařilo získat dotaci na vybavení depozitáře kovů a zbraní posuvnými regály, které představují dosud nejmodernější systém uložení sbírek.

Po sestěhování sbírek do nového depozitáře začala v květnu 2005 rekonstrukce pláště hlavní budovy muzea (oprava fasády, repase oken, oprava klempířských prvků, oprava vstupní brány a plotu zahrady). Všechny tyto úpravy probíhaly za plného, či jen částečně omezeného provozu muzea a negativně ovlivňovaly již tak strmě klesající návštěvnost.

## 5.5 Expozice pro počátek 21. století

Morálně zastaralá stálá expozice z konce sedmdesátých let ještě občas některého návštěvníka dovedla překvapit, ovšem vrchol své atraktivity měla již dávno za sebou. Pozornost se znovu upřela směrem k oživení již několikrát v minulosti prezentovaných témat řemesel pro Skuteč tolik typických – obuvnictví a kamenictví. Díky možnosti získat evropskou dotaci pokrývající z větší části náklady projektu, který by radikálně změnil tvář muzea, dostala záležitost velkou prioritu ze strany vedení města. Po jednání s akad. architektem Karlem Lapkou začala myšlenka nové vlajkové lodi muzea nabývat své obrysy. Po intenzivní přípravě se podařilo avizovanou dotaci

---

<sup>28</sup> A čeká na ni ještě dnes.

<sup>29</sup> Kromě let 1992 – 1994 kdy vykonávala funkci starostky města Skutče.

opravdu získat. Její výše činila přes 16 milionů korun a další tři miliony hradilo město ze svého rozpočtu.

Dosavadní historicko–vlastivědná expozice byla pro veřejnost uzavřena 30. srpna 2008 a na třináct měsíců se jedinými návštěvníky muzea stali stavbaři. Všechny rekonstrukční a následné instalační práce se podařilo zvládnout ve velmi krátké době. Slavnostní zahájení provozu 3. října 2009 bylo skutečskou veřejností hojně navštíveno. Výsledek snesl ve své době srovnání s možnostmi velkých regionálních muzeí. Dokladem úspěchu je, že v roce 2010 za ni městské muzeum obdrželo „Zvláštní ocenění“ v hlavní kategorii Muzejní výstava roku celorepublikové soutěže muzeí Gloria musaealis. V rámci dotačního titulu a jeho podmínek se stálá expozice musela pojmenovat jako *Muzeum obuvi a kamene ve Skutči*.

## 5.6 Popis Muzea obuvi a kamene

### 5.6.1 Obuvnictví

Obuvnická expozice se nalézá v prostorách někdejší historicko–vlastivědné výstavy. Skládá se ze tří částí: první z nich seznamuje návštěvníky s nejstaršími dějinami a památkami ševcovského cechu. Ve vitrínách jsou vystaveny např. cenný cechovní prapor z roku 1855 nebo dokumenty z 18. a 19. století. Vestavěná imitace ševcovské světničky z doby před sto lety s figurínou ševce a replikami ševcovského náradí, umožňuje názorné předvádění některých výrobních postupů. To je využíváno při oživení komentovaných prohlídek a také v rámci pracovních listů pro malé návštěvníky muzea.

Druhá část je věnována éře první republiky. Ve městě tehdy pracovala řada zručných mistrů a kolem patnácti továren. Vitríny obsahují vzory nejrůznější obuvi, pracovní pomůcky a informace o výrobcích. Texty jsou doplněny kopiemi z dochované obchodní a výrobní dokumentace. Kromě obuvi běžných velikostí zde má své místo i největší ručně šitá polobotka v ČR. Expozici doplňuje mnoho speciálních strojů až 140 let starých, pro které jejich vystavení znamenalo „rekonvalescenční pobyt“ v restaurátorské dílně. Největším exponátem je kopírovací stroj na dřevěná kopyta. Stroj vyrobený začátkem 20. století v Lipsku je doplněn podrobnou historií zdejší

kopytářské dílny s originálním vývěsním štítem, řeznou stolicí, polotovary a celými opracovanými kopyty.

Třetí část zachycuje výrobu po roce 1949, kdy ve Skutči vzniká podnik Botana a značka Botas. Obuv je opět doplněna škálou pracovních pomůcek, katalogy, doklady a fotografiemi z výroby. Pozornost je věnována „botám s příběhem“ – což je nejen vývoj legendární botasky, ale hlavně zachycení úspěchů krasobruslařů, lyžařů, horolezců, atletů a dalších sportovců.

Prohlídku doplňuje interaktivní počítač. Zde si návštěvník může samostatně spustit několik dokumentárních filmů o výrobě v Botasu v letech 1966 až 1976, dále několik prezentací o vývoji obuvnictví a videoukázky z ruční výroby bot. Pexesa, kvízy a postřehové hry využívají hlavně děti a školní výlety. Na konci trasy lze použít historickou ruční razičku k výrobě upomínkového přívěsku se znakem dávné ruční výroby.

#### 5.6.2. Kamenictví

Kamenickou historii přibližuje expozice venkovní a vnitřní. V interiérové sklepní části jsou 2/3 sálu vyčleněny prezentaci vývoje kamenoprůmyslu a zbylá třetina zachycuje pestrou geologii zdejšího kraje. Prosvětlené panely umožnily využít bohatý fotografický archiv muzea. Vitríny pak obsahují celou řadu unikátních dokladů z archivu muzea i archivů státních. Dále jsou zde nástroje, ochranné pomůcky, kamenické výrobky a jejich modely. Ze žuly jsou zhotoveny i samotné vitríny, které kombinují kamenný sokl a sklo. Dominantou prostoru jsou velkoformátová fotografie lomu z roku 1931 a mapa oblasti Skutečska, Nasavrcka a Hlinecka. Za pomoci pěti světelných okruhů znázorňuje rozvoj a pozvolný úpadek lomařiny.

Geologie je návštěvníkovi představována formou popisu období, doložitelných nálezů a popisu lokality, kde byly vzorky nalezeny. Především pro školní skupiny se osvědčila možnost prohlídky vzorků z kolekce, která byla pro tento účel v několika lokalitách nasbírána.

Interaktivní dotykový panel má v nabídce krátký film o historii kamenictví, speciálně na zakázku natočený pro potřeby expozice, pod názvem *Kraj s kamenným srdcem* a dále nejrůznější animace a prezentace.

Venkovní část kamenické expozice se zaměřuje na znázornění procesu těžby a výroby ve fiktivním kamenolomu. Jednotlivá pracoviště návštěvníka seznamují s typem lomů, se způsoby lámání kamene, s vývojem přepravy materiálu

a samozřejmě s vlastním zpracováním. Podařilo se získat několik korbových vozíků, postavit zhruba třicet metrů polní drážky a točnu. Díky tomu lze demonstrovat kolejovou dopravu, včetně vytahování vozíku na tzv. svážně za pomoci historického elektrického vrátku. Jeřáb vytahuje bloky kamene z jámového lomu, ruční vrátek napíná lanovku a plně funkční beranová štípačka vyrábí dlažební kostky.

Několik figurín zaujímá v expozici nejrůznější pracovní postoje a věrně napodobují skutečnou práci. Např. výrobu speciální kostky „tramvajky“, ruční sekání kostek na „štontu“, štípání na beranové štípačce a také ruční výrobu šterku. Celá trasa je doplněna infopanely s texty, nákresy a fotografiemi doplňujícími danou situaci. Téměř všechny stroje a náradí si návštěvník může osahat a vyzkoušet (pod dohledem průvodce). Mnozí si až při zvednutí žulové kostky „vídeňky“ uvědomí, jaká dřina se v lomu skrývala a dosud skrývá.

## 5.7 Nová tvář muzea

Stálou expozici nepřestaly doplňovat krátkodobé výstavy (cca 8 až 10 témat ročně). Výstavní prostor pro ně určený se navíc při rekonstrukci muzea zvětšil o jednu místnost, kde byla od roku 1981 nevyužívaná dílna a skladiště. Obnovení se dočkaly komorní koncerty a nově se zavedl pravidelný cyklus přednášek. Nejrůznější akce pro veřejnost se dále skládají z osvědčených, ale také zcela nových projektů jako je např. Týden oživilých řemesel, Muzejní jarmark a Muzejní noc.

Velké změny přinesla realizace projektu i do běžného chodu muzea. V jeho vstupní hale začalo fungovat Turistické informační centrum. Značně se rozšířila provozní doba. Dosavadní stav, kdy muzeum fungující jen sezónně končilo v 16 hodin, o víkendech se otevíralo jen dopoledne a v pondělí se brána vůbec neodemkla, se změnil na celoroční a každodenní provoz od 9 do 17 hodin. Přijetím Ing. Lady Bakrlíkové jako manažerky propagace a cestovního ruchu začalo být rušno i na tomto poli, které je dnes základem úspěchu každé kulturní instituce. Díky všem změnám a novým akcím zaměřených především na školní mládež se podařilo rapidně zvýšit návštěvnost, i když to přináší velké vypětí pro velmi malý počet zaměstnanců muzea.



## 6. Historie městské galerie a obrazové sbírky

### 6.1 Stav před rokem 1954

Až do roku 1954 nemělo město ani muzeum žádnou významnou obrazovou sbírku. Město vlastnilo několik jednotlivých obrazů (například v roce 1943 byly do kanceláře starosty zakoupeny dva obrazy od ak. mal. Viléma Neslera) a muzejní sbírkotvorný program se obrazy, kromě ojedinělých akvizic, nijak programově nezabýval.

Jedním z důvodů byla nepochybně finanční náročnost pořízení uměleckých děl, penězi muzejní spolek nikdy neoplýval. V zápisech z jednání muzejní rady v březnu roku 1939 však lze najít zajímavou zprávu o obavách nad osudem několika set kusů obrazů, které má ve svém vlastnictví pan Jan Zvěřina. Ten opakovaně říkal, že jednou se majitelem obrazů stane město.

Ve své závěti na svůj úmysl nezapomněl. Originál listiny se sice do dnešních dob nezachoval, avšak dědické rozhodnutí státního notářství prikazuje odevzdání 308 ks obrazů Čs. státu. S obrazy fyzicky převzatými ze Zvěřinova domu ve Skutči nakládalo město, potažmo muzejní pracovníci. Několik kusů však zůstalo v domě v areálu parní pily v Krouně a ty si nárokoval tamní národní výbor.

Administrativní řízení bylo ukončeno až v roce 1966 rozhodnutím o realizaci odkazu a odúmrti předáním MěNV Skuteč. Osm ks obrazů z počtu uvedeného v dědickém usnesení zůstalo v majetku MNV Krouna, přestože bylo ze strany Skutče učiněno několik pokusů o jejich vrácení.

### 6.2 První umístění galerie – Městský národní výbor (1955 – 1960)

Po úmrtí Jana Zvěřiny došlo k přemístění obrazů z dřevěného domku v zahradě čp. 44 na Městský národní výbor. Informaci o historicky první výstavě obrazů máme ze zprávy muzejního spolku, který uvádí, že 21. srpna 1955 byla na městském úřadě zahájena posmrtná výstava z díla Gustava Porše a současně byla zpřístupněna městská galerie. Snad od počátku byl jejím správcem dr. Vlastimil Peřina. Lze se domnívat, že se spíše jednalo o příležitostně přístupný depozitář. Kronika města v zápise za rok 1959 uvádí, že ve dnech 25. října až 15. listopadu byla uspořádána

výstava fotografií, a to „v místnostech obrazárny MNV ve Skutči, která za tím účelem byla přechodně vyklizena“<sup>30</sup>. Dále zápis z roku 1960 uvádí, že Krajská výstava amatérského výtvarnictví a umělecké výroby se konala „v obrazárně MNV“ (!).<sup>31</sup>

### 6.3 Oficiální připojení k muzeu a stav v letech 1961 – 1970

V roce 1960 vyšel zákon č. 65 sb. o muzeích a galeriích. Na jeho podkladě byl k 15. listopadu vydán nový organizační řád muzea a galerie se od 1. ledna 1961 začlenila do muzea jako nové oddělení. Její správce dr. Peřina se stal členem muzejní rady. Zpráva o činnosti za rok 1960 v závěru konstatuje, že galerii bude nutno „provisorně instalovat do bývalého přednáškového sálu Státní spořitelny“<sup>32</sup>.<sup>33</sup>

Skutečně se tak začátkem roku 1961 stalo. Ač se mělo jednat o provizorium, galerie získala z dnešního pohledu velmi důstojné prostory ve druhém patře domu na Palackého náměstí. Instalace obrazů proběhla podle návrhu Karla Kajzrlíka (designera z n.p. Botana a dobrovolného spolupracovníka muzea) a správce dr. Peřiny. Plocha obrazárny čítala 110 m<sup>2</sup>. Před slavnostním otevřením dne 9. května 1961 obohatil galerii dar 4 ks obrazů od ak. mal. Boženy Horské–Kusé. Otevřeno bylo po celé léto. Jako depozitář pro velkou část nevystavených obrazů sloužila jedna místnost v blízké budově bývalého soudu (Palackého náměstí čp. 313), kam se ale na plochu 70 m<sup>2</sup> ještě muselo vměstnat několik tisíc svazků muzejní knihovny.

Zápis ze schůze muzejní rady z 9. února 1961 m.j. uvádí: „Správce galerie s. dr. Peřina se dohodne se spolupracovníkem s. K. Kaiserlíkem o provedení instalace a do 16. t.m. podají návrh o konečném uspořádání galerie do zahájení oslav 40. výročí KSČ.“<sup>34</sup> Podobně jako při opravách špitálku, dokázali oba pánové využít tlaku politického výročí k realizaci akce, která se jinak nalézala na chvostu zájmu.

V červnu 1961 se pracovníkům muzea podařilo připravit zajímavou výstavu Poršových obrazů přímo v jeho ateliéru. Dvoudenní možnost navštívit jeho pracovnu využila celá řada zájemců.

<sup>30</sup> SOkA Chrudim, Kronika města Skutče, 1955 – 1960 (str. 174).

<sup>31</sup> SOkA Chrudim, Kronika města Skutče, 1955 – 1960 (str. 204).

<sup>32</sup> Budova na Palackého náměstí, čp. 373.

<sup>33</sup> MMS, Zpráva o činnosti za rok 1960

<sup>34</sup> MMS, Spisy muzejní rady; neuspořádáno

#### 6.4 Podivuhodnosti správy

V roce 1963 se v zápisech z jednání muzejní rady objevila myšlenka, že by městská galerie mohla být přesunuta do špitálního kostela, jenž měl být zrušen. Naštěstí zůstalo pouze u teoretických úvah. Jednalo se zřejmě o nápad někoho z ONV Chrudim.

Poněkud zvláštní přístup k obrazové kolekci měl i samotný vlastník sbírky – město, resp. rada města a správce dr. Peřina. Jenom z dochovaných dokladů lze v letech 1959 až 1962 vysledovat 28 zápůjček obrazů za účelem výzdoby různých prostor jako např. do kanceláří komunálních služeb nebo do prostor Klubu pracujících, do restaurace Sport, pohostinství u Hvězdy nebo do holičství ve Skutči a pobočky v Hlinsku. Hosté u stolu nad pivem či zákaznice čekající na uvolnění kadeřnického křesla si jistě s povděkem prohlíželi díla Maxe Ostrého, Otakara Hůrky, Oskara Schmidta, Henryho Landseera, Jaroslava Panušky a dalších. Bohužel právě jeden z Panuškových obrazů (Lučina) se z těchto velice sporných zápůjček nevrátil. Finanční ztráta 600 Kč byla po dlouhých letech (v říjnu roku 1981) označena jako nedobytná.

#### 6.5 Rozdělení sbírky do skupin

V roce 1964 byla muzeu na základě finanční prověrky ze strany ONV udělena výtka a doporučení k tomu, aby obrazy byly zapsány do inventáře<sup>35</sup>. Současně měly být finančně ohodnoceny a vytříděny. V prosinci 1964 se stává novým správcem obrazárny Jaroslav Severin. Spolu s končícím správcem dr. Peřinou dostal za úkol překontrolovat obrazy a připravit je k ocenění a vytřídění za přítomnosti s. předsedy, tajemníka MěNV a ředitele krajské galerie. Současně bylo rozhodnuto o stažení všech zapůjčených obrazů, kromě Klubu pracujících a MěNV.

V roce 1965 byly obrazy oceněny ředitelem pardubické Východočeské galerie Č. Šretrem a přehodnoceny ředitelem Krajské galerie v Hradci Králové prom. hist. Josefem Sůvou. Došlo k rozdělení obrazů do tří skupin:

- I. skupina (153 ks) tvořila nejcennější fond, vyhrazený pro galerijní expozice a výzdobu zařízení MěNV,
- II. skupina (26 ks) byla určena pro muzejní sbírky,

<sup>35</sup> Ačkoliv ještě nebyly právně majetkem města.

– III. skupina (118 ks) obrazů měla být nabídnuta k odprodání podniku Antikva. Odprodej však naštěstí nebyl nikdy realizován. Je třeba zmínit, že počty obrazů v jednotlivých skupinách se v seznamech z pozdějších let různě mění.

Ohodnocení a rozdělení sbírky na tři skupiny bylo provedeno i fyzicky. Obrazy I. skupiny se nalézaly přímo v galerii a pro nevystavené kusy byla upravena police v zadním oddíle obrazárny. Oddělení se provedlo pouhým závěsem. Obrazy II. skupiny zůstávaly v muzeu a díla zařazená do skupiny III. (tedy k odprodeji) se uložila opět do knihovny v budově někdejšího soudu.

Ředitel muzea Josef Doležálek si v inventarizačním zápise ze dne 21. ledna 1967 stěžuje, „že stávající uložení obrazů je nemožné (zároveň s CO potřebami) a není možno mít plnou odpovědnost za stav a počet obrazů“<sup>36</sup>. K otázce odprodeje obrazů III. skupiny (v hodnotě 16.740 Kčs) napsal do komentáře inventarizace k 31. prosinci 1966, toto: „O předání k prodeji a komu, nechť rozhodne rada MěNV po poradě s finančním odborem ONV.“<sup>37</sup>

Zpráva o činnosti muzea za rok 1967 uvádí, že obrazárnu výborně vede Jaroslav Severin, reinstalace byla provedena k 14. dubnu a revize z finančního odboru KNV, která kontrolovala nakládání se svěřeným majetkem, zjistila vše v pořádku. V roce 1968 byly do galerie pořízeny skládací panely pro zavěšení obrazů či fotografií při krátkodobých výstavách.

Ze zápisu o činnosti za rok 1969 lze uvést zmínku o vloupání do depozitáře v budově bývalého soudu, jenž toho času sloužil jako internát. Zde ubytovaní učňové po vniknutí do místnosti poničili 16 cenných modlitebních knih otrháním křížků, kalichů a dekoru z desek. Došlo k rozházení knihovny a kartotéky a k poničení evidenčních karet. Knihovna čítala cca 10 tisíc svazků. O poškození obrazů však záznam nehovoří.

Prakticky každý rok prováděl správce p. Severin výměnu galerijního souboru, aby v každé sezoně viděl návštěvník něco nového. Od září 1965 do dubna 1970 navíc galerii obohatila výpůjčka 12 obrazů z Krajské galerie v Hradci Králové. Při schůzi muzejní rady bylo podotknuto, že „je třeba oživit návštěvnost obrazárny větší propagací“.<sup>38</sup> Ze strany města však tohoto roku započaly první požadavky na vystěhování depozitáře obrazů a knihovny z budovy bývalého soudu.

<sup>36</sup> MMS, Spisy muzejní rady 1945 – 1979. Neuspořádáno.

<sup>37</sup> dtto.

<sup>38</sup> dtto.

## 6.6 Období 1970 – 1991

V prvním pololetí roku 1970 prezentovala galerie dvě krátkodobé výstavy z fondů Východočeské galerie Pardubice. Jednalo se o dílo I. J. Repina a výběr z ruské krajinomalby. Přestože galerie zařadila do svého programu i tzv. angažované umění, stáhla se nad ní mračna. Koncem roku 1970 bylo nutné z příkazu rady MěNV vystěhovat depozitář z objektu bývalého soudu. Pro nedostatek jiných prostor byla knihovna uložena do galerie. Josef Doležálek si v záznamu ze dne 5. ledna 1971 poznamenal: „Tím se stala i obrazárna veřejnosti nepřístupná. Doufejme, že toto opatření provizorní nebude na léta.“<sup>39</sup>

Nemohl tušit, že se znovuotevření galerie nedočká ani on, ani její tehdejší správce pan Severin. V roce 1974 bylo sice zamýšleno vybudovat depozitář pro obrazy na půdě hlavního objektu muzea a snad se rýsovala naděje k obnovení provozu. Jaroslav Severin dokonce dostal v říjnu roku 1974 znovu za úkol (jakmile bude zdrav) připravit obrazy k odprodeji – možná aby se uvolnilo místo. Ovšem veškeré záměry skončily v polovině roku 1975, kdy prostor uzavřené galerie zabral národní výbor pro vybudování kanceláří. Knihovna byla z větší části převezena do hlavní budovy, kde se uvolnil prostor po vyklizení jednoho ze dvou soukromých bytů. Menší část knihovny, spolu se všemi obrazy, zůstala deponována v budově čp. 373 společně v jedné místnosti.

Několik výstav bylo uspořádáno v Klubu pracujících, ovšem s klesající frekvencí. A tak se obrazy začaly znovu více vystavovat až po roce 1981, kdy se podařilo v hlavní budově muzea získat dvě výstavní místnosti po zrušení bytu Jaroslava Nováka. Postupně začal být i sbírkový fond obrazů rozšiřován novými akvizicemi, dary a deponáty (např. církevních obrazů). Na druhou stranu docházelo i ke ztrátám. Dle oznámení rady MěNV Skuteč ze dne 14. listopadu 1981 měl být vystaven likvidační protokol na obraz F. Škrabánka *Zimní krajina* s tímto odůvodněním: „V roce 1979–80 byla prováděna rekonstrukce kanceláří MěNV. Při přenášení výše uvedeného obrazu z jedné kanceláře do druhé, došlo k jeho poškození tím, že brigádníkovi spadl do sudu s vápnem a byl zcela zničen.“<sup>40</sup>

---

<sup>39</sup> MMS, Spisy muzejní rady 1945 – 1979. Neuspořádáno.

<sup>40</sup> MMS, Interní záležitosti muzea 1979 – 1989. Neuspořádáno.

## 6.7 Zatím poslední galerie – 1. patro špitálku čp. 305 (1991–1997)

Na jaře roku 1987 byla uzavřena stálá Okresní expozice dělnického hnutí ve špitálku, provozovaná od roku 1971. Mělo dojít k opravám budovy a vybudování nové expozice stejného námětu. Protahováním stavebních prací a nejasnostmi v koncepci došlo k časovému skluzu. Podzim roku 1989 potřebu další prezentace revolučních tradic odvál, ale zdlouhavé a polovičaté socialistické opravy budovy se protáhly až do konce roku 1990.

Návrh ředitele muzea Karla Pikharta a jeho kolegyně Jany Zemanové na umístění obrazárny v prvním poschodí budovy byl schválen. V druhé polovině června 1991 byla dokončena instalace obrazů a v červenci zahájena první sezóna. Výstavy<sup>41</sup> zde probíhaly každé léto až do druhé poloviny roku 1997.

Dne 30. ledna 1995 byla zjištěna krádež obrazů v depozitáři v budově spořitelny čp. 373. Spáchalo ji několik mladíků, vesměs ze Skutče. Vstupní dveře překonali za pomoci planžety a poté odcizili 28 ks obrazů, které do dnešní doby (2014) nebyly nalezeny. Údajně skončily v zahraničí. Způsobenou škodu odhadl soudní znalec na 184.850 Kč. Po odhalení krádeže došlo k instalaci mříží a bezpečnostních zámků, ale krátce poté, v druhé polovině roku 1997, musel být depozitář v této budově uvolněn pro zřízení nové bankovní pobočky.

## 6.8 Zrušení galerie a stěhování se šťastným koncem

Vystěhovat bylo třeba 337 ks obrazů a stovky knih. Jediným volným místem bylo přízemí špitálku, ovšem pro tyto účely nemohl velmi vlhký a plísňí zasažený prostor sloužit. V podkroví se nalézaly plně obsazené depozitáře obuvnictví a tak zbyla jediná možnost – opět zrušit galerii a změnit ji na sklad. Zda bylo kulturní prostředí města ochuzeno, je ovšem poněkud sporné, když se z výroční zprávy muzea za rok 1995 dozvíme, že „Městskou obrazárnu v budově čp. 305 propagujeme minimálně z toho důvodu, že se zde nalézají obrazy značné hodnoty od známých malířů 19. a 20. století a prostory nejsou zabezpečeny signalizačním bezpečnostním systémem.“<sup>42</sup>

<sup>41</sup> Jednalo se např. o autory: Božena Horská – Kusá, Gustav Porš, Jan Odvárka, Jiří Bouda apod.

<sup>42</sup> MMS, Zpráva o činnosti muzea za rok 1995.

Vlhké prostředí ve špitálku bylo pro dlouhodobé skladování (v podstatě čehokoli) naprosto nevhodné. Díky pochopení vedení města a přesunu Základní umělecké školy do nového objektu, získalo muzeum dosud „nejluxusnější“ prostor pro depozitáře – první patro s osmi třídami a sálky a širokým přístupovým schodištěm. Moderní příhradová ocelová konstrukce se konečně stala důstojným úložištěm adekvátním vysoké hodnotě sbírky výtvarného umění.

V roce 2009 se podařilo získat grant Pardubického kraje na její zpracování. Mgr. Vít Bouček z Východočeské galerie Pardubice provedl posouzení jednotlivých obrazů a celkového stavu sbírky, která v současnosti čítá na 400 ks obrazů. Označil nejcennější a zároveň nejohroženější díla – tzv. hlavní sbírku. Pět z nich se podařilo díky grantu min. kultury a příspěvku města Skutče v roce 2009 zrestaurovat<sup>43</sup> a představit na velké výstavě hlavní sezony 2010. Profesionální fotograf Radek Pavlík z Hlinska všechna díla hlavní sbírky nasnímal a tak se podařilo připravit katalog sbírky. K jeho vydání došlo až v roce 2012, když obrazy hlavní sbírky prezentovala na velké výstavě Východočeská galerie v Pardubicích.

---

<sup>43</sup> Náročnou práci provedla akad. mal. Hana Vítová.

## 7. Současnost a budoucnost Městského muzea ve Skutči

### 7.1 Současnost

Současný stav muzea lze označit jako stabilizovaný. Od zprovoznění nových stálých expozic měla návštěvnost doposud stoupající tendenci a pohybovala se kolem sedmi tisíc návštěvníků ročně. Podpora ze strany města setrvala na vysoké úrovni a současné vedení prosazovalo a prosazuje vzdor několika kritickým hlasům ze zastupitelstva rovnoměrné vynakládání finančních prostředků nejen do základní infrastruktury města, ale i do segmentu sportu a kultury.

Ve stálé expozici Muzea obuvi a kamene došlo k výměně některých exponátů za nové, především v obuvnictví – v zájmu jejich dlouhodobé ochrany a k několika drobným reinstalacím. K filmům v informačních kioscích přibyly titulky ve dvou světových jazycích a některé z nich jsou připraveny i se znakováním pro sluchově postižené návštěvníky. Do venkovní kamenické expozice se po výhodné akvizici vestavělo nové pracoviště s plně funkčním brousícím a leštícím ramenem. Nestále probíhající výzkum v terénu pak přinesl unikátní objev třídičky šterku. Její odkoupení proběhlo za cenu šrotu a majitel k ní přidal řadu fotografií z doby, kdy byl lom u obce Doly s drtičem a touto třídičkou v provozu.

Postupně se podařilo vybavit i místnosti pro krátkodobé výstavy velkoplošnou obrazovkou, prostřednictvím které je možné některé typy výstav vhodně doplnit tematickými prezentacemi. Lepší zabezpečení sbírek přinesla instalace kamer pro dálkový dozor a také odclonění UV záření pomocí rolet a žaluzií. Do místností krátkodobých výstav a malé galerie v PVN se podařilo nainstalovat nový galerijní závěsný systém.

Po roce 2009 se také výrazně zlepšil profil webových stránek muzea, které jsou neustále doplňovány o nová data. Z novinek si návštěvníci stránek<sup>44</sup> nejvíce oblíbili *Digitální prezentaci sbírek*, obsahující výběr ze sbírkových fondů a *Elektronickou knihovnu*, jež je stále doplňována o nově naskenované historické publikace s regionálním zaměřením. Badatelé rovněž oceňují *Poznámky k historii Skutče a okolí* a kantorům je určena rubrika *Pro školy*, která obsahuje pracovní listy nejen k aktuálním, ale také k proběhlým výstavám a aktivitám.

---

<sup>44</sup> V letech 2011 – 2013 činil roční průměr originálních vstupů na webové stránky muzea 13,5 tisíc.



## 7.2 Stav pracovníků, plnění muzejních standardů a požadavků zřizovatele

Provoz muzea a informačního centra zajišťují v současné době tři zaměstnanci na plný pracovní úvazek. Péče o sbírky, badatelský provoz, příprava výstav, přednášek, koncertů, vzdělávacích pořadů se obohacuje organizací projektů turistického ruchu a propagace města a tak je jejich pracovní doba bez problémů vyplněna a pravidelně přináší i mnoho hodin přesčasů.

Např. v roce 2013 bylo provedeno 6 krátkodobých výstav, 19 historických nebo cestopisných večerních přednášek, 7 komorních koncertů, 6 rozsáhlejších edukačních programů a dvě větší akce typu Muzejní noc a Řemeslná sobota. Na dalších 5 akcí si prostor muzea bezplatně pronajaly jiné městské či školní subjekty. Přesto se podařilo dokončit první periodu inventarizace sbírek, provést generální inventuru archiválií, pokročit v digitalizaci sbírkového fondu a doplnit jej o řadu nových přírůstků.

## 7.3 Budoucnost muzea

Činnost muzea se pohybuje v mantinelech, které jsou jednak vymezeny příslušným právním rámcem, jednak požadavky zřizovatele, kterým je Město Skuteč. Jeho vedení pak požaduje vykazování efektivity muzejních akcí prostřednictvím počtu návštěvníků a výší tržeb, popřípadě předkládá vlastní náměty k organizaci muzejní, výstavní a propagační činnosti. Při stanovení plánů činnosti je proto nutné postupovat v zájmu dosažení vzájemné shody, přičemž prvořadým úkolem však zůstává dodržování Zákona o ochraně sbírek muzejní povahy, plnění standardů a etického kodexu muzeí.

Potenciál rozvoje Městského muzeum ve Skutči zcela určitě má. Jeho budoucnost bude vždy maximálně závislá na jednání a přístupu zřizovatele a na tom, zda na jeho činnost uvolní ze svého rozpočtu potřebné finance.

**Seznam zkratk**

- ČFVU – Český fond výtvarných umění  
 KNV – Krajský Národní výbor  
 MěNV – Městský národní výbor  
 MMS – Městské muzeum ve Skutči  
 MNV – Místní národní výbor  
 ONV – okresní národní výbor  
 PVN – Památník Vítězslava Nováka  
 s. – před jménem, nebo titulem značí soudruh / soudružka  
 SOkA – státní okresní archiv  
 VČG – Východočeská galerie v Pardubicích

**Prameny**

- MMS, Kniha výstav a koncertů 1954 – 1964  
 MMS, Knihy návštěvníků muzea 1911 – 1959; 1959 – 1983; 1984 – 2012  
 MMS, Muzeum Skuteč 1945 - 1975, Pikhart K., 1975  
 MMS, Pamětní kniha 1910 – 1942  
 MMS, Z historie muzea Skuteč, Pikhart K, 1987  
 MMS, Zápisy ze schůzí muzejního spolku 1910 – 1933  
 MMS, Zápisy ze schůzí muzejního spolku 1933 – 1953  
 MMS, Zápisy ze schůzí muzejní rady 1953 – 1960  
 MMS, Zprávy o činnosti, spisy, archiv (1909 – 2013)  
 SOkA Chrudim, f. Archiv města Skuteč  
 SOkA Chrudim, Kroniky města Skutče, svazky dle ročníků: 1918 – 1923; 1926 – 1937;  
 1939 – 1954; 1955 – 1960; 1961 – 164; 1966 – 1967; 1967 – 1971; 1971 – 1982; 1982  
 – 1988; 1988 – 1990; 1990 – 1997  
 SOkA Chrudim, Školní kron. obecné i měšť. školy chlapecké ve Skutči 1894 – 1930

**Literatura**

- CHROUST, J.: *B. V. Konečný*, Skuteč 1926.  
 JETMAR, S.: *Životopis V. Jetmara*, Rukopis. S.I. 1944.

KONEČNÝ, B.: *Katalog Okresní hospodář. a průmysl. výstavy ve Skutči*. Skuteč 1894.

NOVÁK, V.: *O sobě a jiných*. Praha 1970.

PIKHART, K.: *Bohumil V. Konečný*, In: *Kronikář Chrudimska*, ročník 1988, č. 7.

VORÁČEK, E.: *Dějiny Skutče*, Skuteč 2011.

## **Noviny**

Jitřenka, ročníky: 1894 – 1948

Skutečské zrcadlo, ročníky: 1955 – 1964; 1973 – 1983

Skutečské noviny, ročníky: 1991 – 2013

Stráž českého východu, ročníky: 1933 – 1948

## **Přílohy:**

### **č. 1 Návštěvnost 1946 – 2013**

Uvádí přehled návštěvnosti od roku 1946 do současnosti. Před uvedeným rokem není možné sestavit žádnou ucelenou číselnou řadu. Roční počty návštěvníků známe pouze ve dvou případech (rok 1933 257 návštěvníků a rok 1942 74 návštěvníků). Po roce 1946 také není sestava kompletní, v některých letech si čísla zjištěná součtem výkazů za jednotlivé akce odporují s celkovým počtem, který se objevuje v ojediněle dochovaných výročních zprávách či se součtem v návštěvní knize. Pokud už se dva interní zdroje muzea sejdou u stejné číselky, najdeme rozdíl mezi touto evidencí a číslem zapsaným v kronice města. Údaje jsou proto spolehlivé až od přelomu 20. a 21. století.

### **č. 2 Přehled krátkodobých výstav 1950 – 2013**

Tabulka obsahuje všechny dohledané krátkodobé výstavy, které byly realizovány městským muzeem na různých místech ve Skutči. Z důvodu správného řazení i nekompletních dat je datum zahájení a ukončení výstavy ve formátu rok – měsíc – den.

## Příloha č. 1 Návštěvnost 1946 – 2013

rok	počet návštěv. celkem za rok	z celkové návštěvnosti připadá na:						poznámka
		stálou expozici	expozici dělnického hnutí	krátkodobé výstavy	Památník Vítězslava Nováka	návštěvy obrazárny	Památník V. J. Tomáška	
<b>Σ</b>	234 320	29 448		59 110	7 644	1 245	536	= absolutní součty tabulky (slouží jen pro hrubou orientaci)
1946	185							
1947	379							
1948	71							
1949	341							
1950	1 329			1 176				
1951	352							
1952	668							
1953								
1954								
1955								otevření Památníku V. Nováka
1956	566							
1957								
1958	795							
1959	1 919							47 hromadných výprav
1960	1 878			1 425				krátk. výstava "15 let budování"
1961	6 415			2 195				krátk. výstava "Boje a stávky.", celkový počet je včetně obrazárny, muzea a špitálku
1962	7 770	1 240		5 500			280	Do celkového počtu návštěvnosti byli započítáni také lidé, kteří si prohlédli výstavku věcí ve výloze na náměstí.
1963	4 435	1 120		2 397	425		245	
1964				1 367				krátk. výst. o V.J. Tomáškoví
1965								
1966	4 238	2 181		917				
1967	3 562							stav do 15/11
1968	2 869			1 286				dvě krátkodobé výstavy
1969								
1970	3 119*							* Zápis v kronice města 1970, str. 37 uvádí zcela jiné číslo 4.023 lidí z toho 913 žáků.
1971	3 069							
1972	6 041							uzavř.
1973	4 491							uzavř.
1974	6 644							
1975								
1976	7 428	1 421	2 352		1 397			
1977		uzavř.						
1978		uzavř.						
1979	4 843	uzavř.	1 575	3 079				
1980	2 675			787				stálá hist.–vlast. expozice otevřena 15. 11. 1980
1981	5 416	2 179		1 595				
1982	9 503	2 913		6 198				
1983	6 555	1 585	1 898	2 569				celkový součet z dostupných čísel uvedených v kronice města nesedí
1984	9 306	1 585	800	3 279	894			dtto
1985	9 347	1 611		5 787				dtto
1986	9 632	1 806	1 851	3 952	2 023			dtto
1987	6 973	1 814	uzavř.	3 526				exp. ve špitálku uzavřeny od 1. 4.1987
1988	5 948	1 226		3 568	1 154			
1989		1 640						
1990	6 713	1 360						
1991	5 316	792						
1992	5 541	753			923	205		
1993	5 413	598						
1994	4 239	557		2 922	514	246		číslo vychází jen z údajů kroniky
1995	4 213			899		269		z toho 611 návšt. přednášek a konc.
1996	4 000			1 108				
1997	3 330			1 060				

rok	počet návštěv celkem za rok	z celkové návštěvnosti připadá na:						poznámka
		stálou expozici	expozici dělnického hnutí	krátkodobé výstavy	Památník Vítězslava Nováka	návštěvy obrazárny	Památník V. J. Tomáška	
1998	0							stavební rekonstrukce – muzeum zavřeno
1999	5 000							
2000	4 000							otevřen Památník V.J. Tomáška
2001	3 642							
2002	3 506							
2003	2 180							
2004	2 117							
2005	1 070							
2006	1 665						143	
2007	2 246							
2008	1 828						72	otevřeno do 31. 8. 2008, pak výstavba nových expozic
2009	1 625						76	otevřeno od 3. 10. 2009
2010	5 622							
2011	7 216						81	
2012	7 895							
2013	6 850							

## Příloha č. 2 Přehled krátkodobých výstav 1950 – 2013

zahájeno (rrrr-mm-dd)	ukončeno (rrrr-mm-dd)	název	VS = vlastní sbírky V = výpůjčka	místo konání	poznámka
1950-08-20 1951	1950-09-14	V. J. Tomášek – život a dílo V. Novák	VS	muzeum	
1952-08-17	1952-08-31	Skutečské obuvnictví	VS	muzeum	místnost v budově uvolněná krátkodobě MěNV
1953-08-09	1953-09-15	F. J. Rubeš – 100 let od úmrtí	VS		ve třech sálech muzea
1955-07-17	1977-01-01	<b>Slavnostní otevření muzea v čp. 364 Památník Vítězslava Nováka Vlastivědná expozice</b>	VS		stálá expozice v přízemí, v 1. patře Památník V. Nováka (a dva soukr. byty)
1955-08-21	1955-09-18	Gustav Porš a městská galerie	VS	městský úřad	první zpřístupnění Zvěřinovy sbírky
1959	1959	Výstava našeho ptactva	VS		
1959-11-01	1959-11-15	10. let n.p. Botana	VS a V	malý sál tělocvičny T.J.	organizoval z velké části n.p. Botana
1960		15 let budování ve Skutči	VS		
1960-05-22	1960-06-05	Krajská výstava amatérského výtvarnictví	VS a V	obrazárna MNV	obrazy, plastiky, agitační a propagační mat.
1961	1967	Dělnické hnutí na Skutečsku nová instalace 83 obrazů v galerii	VS a V VS	špitálek 1. patro spořitelna	výstava přístupná po celé léto
1961-05-14		Dělnické hnutí na Skutečsku – výstava k 40. výročí zal. KSČ	VS a V	špitálek	výstava ve čtyřech sálech
1961-06-10	1961-06-11	Gustav Porš	VS	Poršův ateliér	
1962-05-09		Dokumenty mnichovské zrady	VS a V		
1962-11	1962-11	100 let p. spolku Rubeš	VS	tělocvična TJ	
1963-03-07	1963-03-21	Ruční vyšívání – zanikající lidové umění na Skutečsku	VS	Klub pracujících	pro výstavy využit nově zrekonstruovaný kulturní dům
1963-04-04	1963-04-19	Naše kniha		Klub pracujících	
1963-05-27	1963-06-16	Výstava kronik	VS	Klub pracujících	
1963-10-04	1963-12-25	F. J. Rubeš – pouť života	VS	Klub pracujících	
1964-04-15	1964-05-03	190. výročí narozenin V. J. Tomáška	VS	Klub pracujících	
1966-11-19	1966-12-19	Dýmkařství v muzeu a v dnešní výrobě	VS	Klub pracujících	
1967-04-31		Reinstalace "Výstavy bojů a stávek" na "Muzejní oddělení dělnického hnutí"	VS a V	špitálek	přízemí, I. patro i podkroví
1967-10-15	1967-10-31	Výstava otisků permikářských forem	VS a V	Klub pracujících	jednalo se o putovní výstavu po třech muzeích okresu
1967	1967	Paměti v zápisech a kronikách ve Skutči od r. 1457	VS	Klub pracujících	k návštěvnosti uvádí kronika 396 osob a 6 cizinců
1968-05-05	1968-06-03	Božena Horská – Kusá	VS a V	galerie	výtvarné umění
1968-11-25	1968-12-01	Naše kroniky		Klub pracujících	k 50 výročí vzniku republiky
1969-10-27	1969-11-03	ČSTV – 87 let Sokola, 60 let Sport. klubu, 30 let kopané	VS	Klub pracujících	
1969-12-14	1969-12-31	Tradice skutečské hudby	VS	Klub pracujících	
1970-10-07	1970-10-24	Bankovky a mince (u příležitosti "Dnů spořivosti")	VS	státní spořitelna	
1970-04-01	1970-04-27	Obrazy Ilji Jefimoviče Repina	V	galerie	většinou jen školy
1970-05-01	1970-05-18	Skuteč za okupace, po osvobození a v budování	VS a V	galerie	
1970-06-01	1970-06-22	Ruská krajinomalba	VS a V	galerie	výtvarné umění
1971		Nová instalace sálu lidového kulturního dědictví Skutečska			
1971-05-01	1971-05-30	Dělnické hnutí okr. Chrudim	VS a V	Klub pracujících	20 panelů, 10 vitrín
1971-06-22	1987	<b>Reinstalována stálá expozice</b> Dělnické hnutí na okrese Chrudim	VS a V	špitálek	
1971-09-01	1971-09-30	Dr. Melichar a J. V. Svoboda – život a dílo	VS	Klub pracujících	
1971-10-30	1971-11-28	Skuteč včera a dnes – foto J. Duchoslav	V	Klub pracujících	návštěvnost nesledována

zahájeno (rrrr-mm-dd)	ukončeno (rrrr-mm-dd)	název	VS = vlastní sbírky V = výpůjčka	místo konání	poznámka
1971-11-11	1971-11-28	spolupráce na výstavě ČSPB		Klub pracujících	návštěvnost nesledována
1972-09-29	1972-10-16	160. výročí narození Ant. Rybičky Skutečského	VS	galerie	
1972-12-17	1972-12-22	Plníme předvolební sliby	VS	galerie	
1973-03-16	1973-03-29	Vítězný únor		Klub pracujících (nebo gal.?)	
1973		Horácké sklo	VS	m. lid. knih.	
1973		Krounské hračky	VS	m. lid. knih.	
1973		Staré tisky	VS	m. lid. knih.	
1973-09-15	1973-10-08	Pouť života F. J. Rubeše	VS	Klub pracujících	
1974-04-12	1974-05-25	Ze života a díla V. J. Tomáška	VS	Klub pracujících	
1974-06-15	1974-07-20	Život a dílo nár. umělce dr. Vítězslava Nováka	VS	Klub pracujících	
1975-05-01	1975-05-15	Cesta k osvobození	VS	Klub pracujících	
1975-05	1975-06	Adolf Heyduk – 140. výročí básníkovy narození	VS	Klub pracujících	
1975	1975	Václav Zeman – plakáty, knižní ilustrace	V	Klub pracujících	výtvarné umění
1976		A. Kalašnikov – grafika	V	Klub pracujících	výtvarné umění
1976-03-17	1976-03-28	Rudolf Květenský	VS a V	Klub pracujících	výtvarné umění
1976-04-24	1976-05-14	Angažované umění	VS a V	Klub pracujících	výstava k XV. sjezdu KSČ a 55. výročí založení KSČ
1976-06-20	1976-07-11	Sklo a krajka – L. a E. Olivovi		Klub pracujících	
1977-05-24		Skutečské perníkářství	VS		
1977-10-22	1977-11-11	Sovětské ilustrátory dětem	V	muzeum	výtvarné umění
1977-11-19		Výstava obrazů Dr. Jaromíra Trojana	V	muzeum	výtvarné umění
1978-05-26	1978-06-15	Kreslíme pro radost	V	muzeum	výstava ve spolupráci s Mateřskou školou
1978-02-21	1978-03-17	Za chléb a práci, za pokrok a vítězství	VS	muzeum	
1978	1979	<b>stálé expozice uzavřeny – výstava nových</b>			
1979-08-27	1979-09-09	Botana včera, dnes a zítra	VS a V	Klub pracujících	
1979-10-23	1979-11-09	Vítězslav Novák	VS	ZDŠ (obě)	k 30. výročí mistrova úmrtí
1979-11-17	1979-12-09	Poezie českého roku – Václav Zeman	V	Klub pracujících	ilustrace ke kalendáři
1980-04-21	1980-05-11	Proměny města od roku 1945	VS	Klub pracujících	v rámci oslav 35. výročí osvobození
1980-11-17	2008-08-30	<b>NOVÁ stálá Historicko – vlastivědná expozice</b>	VS	muzeum	
1981-04-13	1981-09-30	Proměny města od roku 1945	VS	česká spořitelna	předvolební agitace
1981-06	1981-11	100. výročí narození B. V. Konečného	VS	muzeum – vlastivědná exp.	
1982-01-21	1982-05-31	Technika ručního vyšívání	VS a V	muzeum – vlastivědná exp.	
1982-05-31	1982-06-16	120 let pěveckého sboru Rubeš	VS	Klub pracujících	otevřeno denně od 8 do 18 hodin
1982-06-07	1982-06-15	Ležáky varují	VS	ZDŠ (obě)	putovní výstava
1982-06-16	1982-06-20	Ležáky varují	VS	Botana	pracovníci okolních závodů a podniků
1983		<b>NOVÉ místnosti pro krátkodobé expozice v 1. patře</b>			Zrušen soukromý byt J. Nováka, odkoupený v roce 1981
1983-04-21	1983-06-13	Josef Večeřilek, řezbář a sběratel	V	muzeum – výstavka 1.p	Josef Večeřilek ze Skutče, výstava v nově otevřených místnostech 1. patra muzea
1983-06-22	1983-09-11	213 let ochotnické činnosti	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	pořádáno ve spolupráci s Klubem pracujících
1983-09-14	1983-11-30	Jan Odvárka – obrazy z Vysočiny	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
1984-04-05	1984-06-30	Vít. Novák a Skuteč	VS	Klub pracujících, obě ZŠ, Botana	putovní výstava na 5 panelech
1984-04-16	1984-05-31	Chraňme přírodu pro člověka	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	doplněna o známkovou tvorbu na téma ochrany přírody (spol. s filatelisty)
1984-06-07	1984-08-12	Václav Zeman – obrazy, ilustrace, plakáty	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění, výstava k autorovým padesátinám

zahájeno (rrrr-mm-dd)	ukončeno (rrrr-mm-dd)	název	VS = vlastní sbírky V = výpůjčka	místo konání	poznámka
1984-08-20	1984-10-31	Chladné zbraně a výstroj	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	96 ks chladných zbraní a 110 drobných militárií, část věcí zapůjčena z muzea v Hradci Králové
1985-04	1985-06	Květnové dny 1945 ve Skutči	VS	putovní výstava	obě ZŠ, n.p. Botana, Triola atd.
1985-04-01	1985-04-19	Rozdáváme radost		muzeum – výstavka 1.p	výstava obrázků dětí z mateřských škol Skuteč a Předhradí
1985-04-29	1985-06-16	Dýmky a kuřácké potřeby	VS	muzeum – výstavka 1.p	záběry z výstavy natáčela ČS televize, vysílány v Tel. novinách 2. 6. a ve Východočeském magazínu 11. 6. 1985
1985-06-21	1985-08-29	Jaroslav Kopecký – obrazy	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
1985-09-05	1985-10-10	Jiří Vaněk – kreslený humor, Richard Herbst – keramika	výpůjčka	muzeum – výstavka 1.p	slavnostní program vernisáže (bez upřesnění)
1986-01	1986-01	Květen 1945 ve Skutči	VS	Klub pracujících	instalace pro místní konferenci KSČ
1986-05-15	1986-07-15	Ludmila Jiřincová – grafika	VS a V		vernisáž za účasti L. Jiřincové
1986-07-19	1986-08-30	Krajina českých malířů	VS		Navrátil, Mařák, Kaván, Ullmann atd.
1986-09-05	1986-10-19	Stanislav Holý, kresby a grafika	V		výtvarné umění
1987-05-05	1987-06-07	František Emler – grafika	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
1987-06-12	1987-08-30	Malíři 19. a 20. století	VS	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
1987-10	1987-11	Ruská a sovětská literatura v české ilustraci	V	muzeum – výstavka 1.p	materiály zapůjčila Okresní galerie výt. umění v Náchodě
1988-02-22	1988	Únor 1948	VS	muzeum – výstavka 1.p	
1988-05-05	1988-08-31	Gustav Porš	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	k výročí 100 let od narození
1989		Budování města – panely	VS		pro MNV
1989-04-30	1989-08-31	Skuteč v minulosti	VS	muzeum – výstavka 1.p	
1989-08-06	1989-08-20	Štípané holubičky a poetické miniatury	VS a V	Proseč	
1989-10-13	1989-10-31	70 let kopané ve Skutči	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	
1990-04-24	1990-06-03	Z depositářů přírůstky z let 1960–1970	VS	muzeum – výstavka 1.p	
1990-06-09	1990-08-31	Kouzlo porcelánových hrníčků	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	zápůjčka z Chrastí, Chrudimi a Hlinska
1990-09-19	1990-10-31	Malujte s námi	V	muzeum – výstavka 1.p	práce žáků výtvarného kroužku ZŠ Smetanova
1991-04-25	1991-06-16	Dřevěné hračky Zdeny a Vlastimila Škrochových	V	muzeum – výstavka 1.p	
1991-06-20		Kresby Vladimíra Renčína	V	muzeum – výstavka 1.p	
1991-07-11	1991-08-30	Obrazárna – otevření ve špitálku	VS	špitálek	1. patro
1992-05-01	1992-05-31	Zátiší a květiny	VS a V	špitálek	ve spolupráci s VČG Pardubice
1992-06-06	1992-08-31	Historické hodiny	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	vlastní sb. a zápůjčky z Chrudimi, Hlinska a Chrastí
1992-12-01	1992-12-20	České vánoce	VS a V	špitálek	10.12. od 9 do 16 ukázky zdobení perníku pí. M. Melšová z Budislavi
1993-03-22	1993-04-30	Jana Kovačková – Malované sklo	výpůjčka	špitálek	autorská výstava
1993-04-30	1993-06-06	Anna Dvořáková – Obrazy	V	špitálek	výtvarné umění
1993-06-15	1993-08-30	Dřevěné lidové hračky	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	
1993-11-23	1993-12-05	Vánoce přicházejí (výstava vánočních ozdob)	VS a V		ve spol. s RM Chrudim, podnikem Vánoční Ozdoby Dvůr Králové a soukr. osobami
1994-04-14	1994-05-15	220. výročí narození V. J. Tomáška	VS	muzeum – výstavka 1.p	



zahájeno (rrrr-mm-dd)	ukončeno (rrrr-mm-dd)	název	VS = vlastní sbírky V = výpůjčka	místo konání	poznámka
1994-05-21	1994-06-19	Peníze	VS	muzeum – výstavka 1.p	ve spol. s Muzeem východních Čech v HK
1994-06-01	1994-08-30	Výstava prací žáků ZŠ Smetanova	V	špitálek	
1994-06-25	1994	Vladimír Tesař – u příležitosti 70. narozenin	V	špitálek	výtvarné umění
1994-06-26	1994-08-31	Václav Zeman – obrazy a ilustrace	VS a V	špitálek	výtvarné umění
1994-09-16	1994-10-14	Lubomír Duchoslav	V	muzeum – výstavka 1.p	fotografie
1994-12-17	1994-12-30	České vánoce	VS a V	špitálek	vánoční výstava
1995-04-13	1995-06-15	Církevní památky	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	
1995-06-21	1995-08-13	Božena Horská – Kusá – k 100. výročí narození	VS	špitálek	výtvarné umění
1995-08-20		Gustav Porš	VS a V	špitálek	výtvarné umění
1996-06-14	1996-09-01	Jan Odvárka – obrazy	V	špitálek	výtvarné umění
1997-08-07		Bouda Jiří	V	špitálek	výtvarné umění
1999 –	2000-01-23	Zimní krajina	VS	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2000 -04- 27		<b>Otevřena NOVÁ expozice – stálý Památník V. J. Tomáška</b>	VS a V		místně odloučeno od hlavní budovy, v Tomáškově ulici
2000-02-04	2000-03-19	Vladimír Joska – Příroda Skutče a okolí	V	muzeum – výstavka 1.p	fotografie
2000-03-25	2000-05-01	Milan Zimmermann – Obrazy z Vysočiny	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2000-05-25	2000-06-27	Kouzla s barvami a hlinou	V	muzeum – výstavka 1.p	práce dětí ze ZŠ Smetanova
2000-07-01	2000-08-27	Jiří Vavřina – obrazy	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2000-09-07	2000-10-17	Jiří Šimek – loutky, obrazy, plastiky	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2000-11-30	2001-01-14	Devadesát ze sta	VS	muzeum – výstavka 1.p	připomínka 90 let od vzniku muzea ve Skutči
2000-11-30	2001-01-14	Vánoce v muzeu	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	vánoční výstava
2001-02-26	2001-04-01	Krásna má křídla motýlí	VS	muzeum – výstavka 1.p	entomologie
2001-04-19	2001-05-27	Boty dělají člověka	VS	muzeum – výstavka 1.p	obuvnictví
2001-06-03	2001-06-24	Štěpán Doležal – kresby	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2001-07-01	2001-08-31	Jan Odvárka – obrazy	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2001-09-15	2001-10-15	Jiří Křiklava – obrazy a fotografie	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2001-11-04	2001-12-30	Zdeněk Sigmund – výběr z malířského díla	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2001-12-01	2001-12-30	Vánoce v muzeu – papírové betlémy PhDr. Jirfí Němeček	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	vánoční výstava
2002-01-24	2002-03-10	Krajina	VS	muzeum – výstavka 1.p	
2002-03-29	2002-04-28	Skleněné perličky a knoflíky z Jizerských hor	V	muzeum – výstavka 1.p	sbírka Christy Petráskové z Jablonce nad Nisou
2002-05-03	2002-06-23	Zahraniční loutky	V	muzeum – výstavka 1.p	spolupráce Okr. muz. lout. kult. v Chrudimi
2002-06-29	2002-09-08	Václav Zeman – obrazy a ilustrace	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2002-09-20	2002-11-03	Skuteč 1990 – 2002	VS	muzeum – výstavka 1.p	stavební a urbanistický vývoj města
2002-12-04	2002-12-30	Hračka – nejmilejší dárek	VS	muzeum – výstavka 1.p	vánoční výstava
2003-01-30	2003-03-30	Z kuchyní našich babiček	VS	muzeum – výstavka 1.p	
2003-04-09	2003-04-27	Jaro už je tu!	V	muzeum – výstavka 1.p	žáci skutečských škol

zahájeno (rrrr-mm-dd)	ukončeno (rrrr-mm-dd)	název	VS = vlastní sbírky V = výpůjčka	místo konání	poznámka
2003-05-10	2003-06-29	Tamara Bohuňková	V	muzeum – výstavka 1.p	obrazy, sklo
2003-07-16	2003-09-21	Rozmarné léto	VS	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2003-10-14	2003-11-23	Skromná krása – Šilinkův důl	V	muzeum – výstavka 1.p	fotografie bratří Floriánů
2003-12-04	2004-01-04	České rodinné loutkové divadlo	V	muzeum – výstavka 1.p	vánoční výstava
2003-12-04	2004-01-04	Vánoční inspirace	VS A V	muzeum – výstavka 1.p	zahájeno společně s výstavou České rodinné loutkové divadlo
2004-02-06	2004-06-30	Mineralogie, petrologie, paleontologie	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	přírodovědná výstava
2004-05-05	2004-06-20	Pozdrav ze Skutče	VS a V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	prezentace pohlednic
2004-07-14	2004-09-30	85 let fotbalu ve Skutči	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	z vlastních sbírek a výpůjček
2004-11-18	2005-01-09	Keramika – Eva Roženská	V	muzeum – výstavka 1.p	autorská výstava
2004-12-07	2005-01-09	Vánoce v muzeu – skleněné ozdoby	V	muzeum – výstavka 1.p	výpůjčka z Chrudimského muzea
2005-04-01	2005-05-29	Iva Kudláčková – ilustrace	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2005-06-15	2005-09-18	Toulky přírodou	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	ve spolupráci s ČSOP
2005-12-01	2005-12-31	Nejen chlebem živ je člověk	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	výstava k výročí 350 let povýšení farnosti na děkanství
2005-12-01	2005-12-31	Vánoce v muzeu	VS	muzeum – výstavka 1.p	vánoční výstava
2006-03-02	2006-04-17	Orchideje naší přírody	V	muzeum – výstavka 1.p	foto bř. Floriánů
2006-03-22	2006-08-31	Bible – kniha knih	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	zajímavá vydání Bible
2006-05-03	2006-05-05	Výstava výtvarných prací JAGY Skuteč	V	muzeum – výstavka 1.p	v rámci Majálesu
2006-06-30	2006-09-30	Kámen včera a dnes	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	140. výročí zahájení průmyslové těžby kamene na Skutečsku
2006-12-07	2006-12-31	Markéta Adámková – Kameničky	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2007-04-11	2007-05-20	Škola – základ života	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	vybudována velká scéna školní třídy
2007-06-15	2006-09-30	Počátky středověkého Skutečska	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	archeologické nálezy a výzkumy dr. Frolíka
2007-12-01	2007-12-31	Libor Pikora – obrazy	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2008-03-20	2008-06-14	Tropičtí motýli a jiný hmyz	V	muzeum – výstavka 1.p	sbírka Oldřicha Černého, Hlinsko
2008-06-20	2008-08-24	Móda, design a já	V	muzeum – výstavka 1.p	studentské práce V. Kunhartové, rodačky ze Štěpánova u Skutče
2008-09-01	2009-10-02	<b>muzeum uzavřeno – výstavba nových expozic</b>			
2009-10-03		<b>znovuotevření muzea – NOVÁ stálá expozice obuvnictví a kamenictví</b>	VS	muzeum	na výstavní prostor byl zadaptován sklep, zcela nově vybudována venkovní část a v 1. patře zvětšena výstavka o jednu místnost
2009-10-11	2009-11-08	Život v misijních zemích	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	Papežské misijní dílo – Hradec Králové
2009-10-13	2009-11-01	Tajemství kamenného světa	VS	muzeum – výstavka 1.p	fotografie Tomáš Hradec (podvodní svět), Hodan (současnost lomů)
2009-11-12	2009-12-06	Botas v zrcadle času	VS	muzeum – výstavka 1.p	k 60. letům vzniku fy Botana Skuteč
2009-12-10	2010-01-10	Usmívání	V	muzeum – výstavka 1.p	kreslený humor, grafika, dřevorezby
2010-01-19	2010-02-14	Xylem – krása dřeva	V	muzeum – výstavka 1.p	přírodopisná výstava muzea Chrudim
2010-02-26	2010-03-26	Junáci	V	muzeum –	prezentace místní organizace

zahájeno (rrrr-mm-dd)	ukončeno (rrrr-mm-dd)	název	VS = vlastní sbírky V = výpůjčka	místo konání	poznámka
				výstavka 1.p	
2010-03-29	2010-08-29	Krása tahem štětce I	VS		představení nejcennějších obrazů z bývalé městské galerie
2010-04-13	2010-05-10	Planeta Země mocná a zranitelná	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	putovní výstava České geologické služby
2010-05-21	2010-06-20	Máša Šormová – Česká krajina a pražské motivy	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2010-09-14	2010-10-17	Tajemství z archivů a depozitářů	VS	muzeum – výstavka 1.p	širší záběr představující sbírky u příležitosti 100 let od založení muzea
2010-10-26	2010-11-21	Jan Netušil	V	muzeum – výstavka 1.p	grafika
2010-12-01	2011-01-09	České a moravské betlémy	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	vánoční výstava
2011-01-26	2011-02-27	Cesta skla a světla – Tamara Bohuňková	V	muzeum – výstavka 1.p	(malované sklo, design skla, obrazy)
2011-03-09	2011-04-03	Surrealismus a imaginativní symbolismus – Martin Zemanský, Tomáš Sejkora	výpůjčka	muzeum – výstavka 1.p	grafika skutečského rodáka M. Zemanského
2011-04-20	2011-06-12	Palné zbraně	VS	muzeum – výstavka 1.p	prezentace regionálně nadstandartní sbírky muzea
2011-05-06	2011-06-12	Tragédie v Ležákách	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	panelová výstava zapůjčená z Památníku Lidice
2011-05-06	2011-06-12	Český Malín – Lidice volyňských Čechů	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	panelová výstava zapůjčená z Památníku Lidice
2011-06-29	2011-08-31	Krása tahem štětce II	VS	muzeum – výstavka 1.p	představena další část městské obrazárny (spolupráce Mgr. Bouček)
2011-09-07	2011-09-10	Síla bodu – Štěpán Doležal	V	muzeum – výstavka 1.p	grafika
2011-10-17	2011-11-17	Jak jde čas	VS	muzeum – výstavka 1.p	mechanické předměty v proměnách času
2011-10-17	2011-11-17	Josef Košín – Krajiny	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	autodidakt, rodák ze Skutče
2011-11-22	2012-01-08	Josef Lada – výběr z tvorby	V	muzeum – výstavka 1.p	vánoční výstava
2012-01-18	2012-03-04	Co nového pod zemí	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	putovní výstava VZ Chrudim doplněná o VS
2012-03-13	2012-04-22	150 let PS Rubeš	VS	muzeum – výstavka 1.p	výročí významného skutečského spolku (VS + zápůjčka z archivu PS)
2012-05-02	2012-06-17	Heydrichiáda	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	panelová výstava zapůjčená z Památníku Lidice
2012-05-02	2012-06-17	Pocť Marii Uchytlové	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	panelová výstava zapůjčená z Památníku Lidice
2012-05-09	2012-09-02	Chladné zbraně	VS	muzeum – výstavka 1.p	prezentace regionálně nadstandartní sbírky muzea
2012-09-18	2012-11-11	Krása motýlích křídel	V	muzeum – výstavka 1.p	sbírka Oldřicha Černého, Hlinsko
2012-11-27	2013-01-13	Co bývalo pod stromečkem	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	VS doplněné zápůjčkami od občanů a muzeí v Čáslavi, Pardubicích a Vys. Mýtě
2013-02-26	2013-05-12	Zločin a trest na Skutečsku	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	vybudována velká scéna mučírny
2013-05-01	2013-06-15	Tragédie v běloruské Chatyni	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	panelová výstava zapůjčená z Památníku Lidice
2013-05-01	2013-06-15	Zapomenuté Javoříčko	V	muzeum – malá galerie v P.V.N.	panelová výstava zapůjčená z Památníku Lidice
2013-06-01	2013-09-01	Jiří Křiklava – obrazy a fotografie	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2013-09-19	2013-10-11	Rudolf Pollák – očima a nejen perem (kresby)	V	muzeum – výstavka 1.p	výtvarné umění
2013-11-26	2014-01-19	Světlem autíček, kočárků a panenek	VS a V	muzeum – výstavka 1.p	vánoční tematika